

Badanie umiejętności osób dorosłych 2023

Spostrzeżenia i Interpretacje

Andreas Schleicher i
Stefano Scarpetta

Czym jest Badanie Umiejętności Dorosłych?

We współczesnym, szybko rozwijającym się społeczeństwie bogatym w informacje posiadanie odpowiednich umiejętności jest czymś więcej niż kiedykolwiek. Umiejętności pomagają nam poruszać się po zawrotności życia, interpretować różnorodne ilości danych i informacji oraz podejmować mądre decyzje. Jednak w miarę rozwoju technologii, takich jak sztuczna inteligencja (AI), niektórzy zastanawiają się, czy ludzkie umiejętności zachowają swoją wartość, czy też stopniowo staną się przestarzałe. Rzeczywistość jest bardziej złożona: AI prawdopodobnie uzupełni, a nie zastąpi ludzką inteligencję, zmieniając jednocześnie charakter pracy i potrzebne umiejętności. W jaki sposób rządy mogą zapewnić, że dorośli będą mieli odpowiednie umiejętności na rynku pracy i w życiu społecznym?

Tutaj właśnie wkracza Survey of Adult Skills. Ocenia, jak dobrze dorośli potrafią czytać i rozumieć tekst, pracować z liczbami i rozwiązywać złożone problemy – podstawowe umiejętności niezbędne do rozwoju bardziej zaawansowanych umiejętności. Badanie, będące produktem Programu OECD na rzecz Międzynarodowej Oceny Kompetencji Dorosłych (PIAAC), zapewnia kompleksowy przegląd niektórych podstawowych zdolności populacji, umożliwiając decydom identyfikację obszarów, w których ludzie się wyróżniają, i wskazanie luk, które należy rozwiązać.

W latach 2022–2023 31 krajów i gospodarek wzięło udział w 2. badaniu umiejętności dorosłych, w tym 27, które uczestniczyły w pierwszym badaniu dekadę wcześniej. W rezultacie mamy teraz dane z dekady, które przedstawiają, jak ewoluowały umiejętności czytania i pisania oraz liczenia.

Umożliwia to decydom porównywanie umiejętności ich dorosłych populacji z umiejętnościami innych narodów, śledzenie zmian w czasie i identyfikowanie obszarów wymagających poprawy. Badanie pomaga również w projektowaniu odpowiednich i skutecznych programów szkoleniowych, co ostatecznie prowadzi do bardziej wykwalifikowanej i elastycznej siły roboczej.

Łącznie około 160 000 dorosłych w wieku 16-65 lat zostało przebadanych w ramach 2. badania umiejętności dorosłych, co stanowi 673 miliony osób. Poprzednie badanie przeprowadzono w trzech rundach w latach 2011-2017 w 39 krajach.

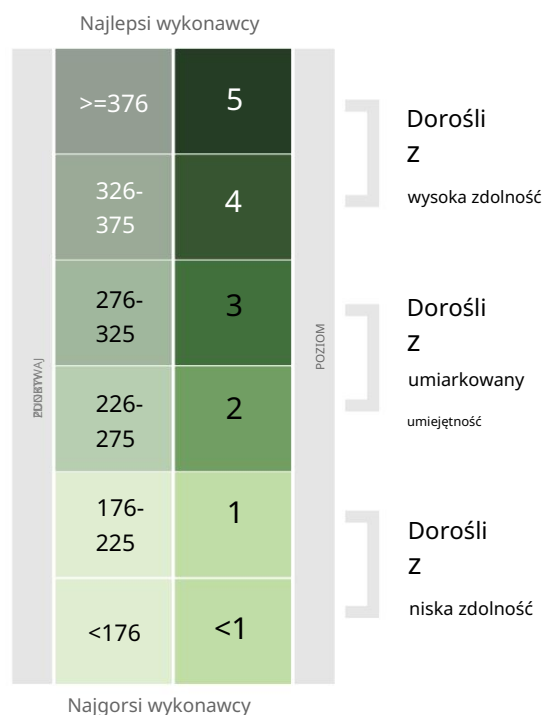
Informacje zawarte w tej broszurze Insights & Interpretations odzwierciedlają ustalenia z badania.

Poziomy wydajności

W zakresie umiejętności czytania i pisania dorośli na poziomie 1 potrafią zrozumieć krótkie teksty i uporządkowane listy, gdy informacje są wyraźnie wskazane, znaleźć konkretne informacje i zidentyfikować istotne linki. Osoby poniżej poziomu 1 potrafią w najlepszym przypadku zrozumieć tylko krótkie, proste zdania. Dorośli na poziomie 4 lub 5 osiągają najlepsze wyniki. Potrafią zrozumieć i ocenić długie, gęste teksty na kilku stronach, uchwycić złożone lub ukryte znaczenia i wykorzystać wcześniejszą wiedzę do zrozumienia tekstów i wykonania zadań.

W zakresie umiejętności liczenia dorośli na poziomie 1 potrafią wykonywać podstawowe obliczenia na liczbach całkowitych lub pieniądzech, rozumieć ułamki dziesiętne i znajdować pojedyncze informacje w tabelach lub wykresach, ale mogą mieć trudności z zadaniami wymagającymi wielu kroków. Osoby poniżej poziomu 1 potrafią dodawać i odejmować małe liczby. Dorośli na poziomie 4 lub 5 potrafią obliczać i rozumieć stawki i stosunki, interpretować złożone wykresy i krytycznie oceniać twierdzenia statystyczne.

W adaptacyjnym rozwiązywaniu problemów dorośli na poziomie 1 potrafią rozwiązywać proste problemy z niewielką liczbą zmiennych i niewielką ilością nieistotnych informacji, które pozostają niezmiennie w miarę zbliżania się do rozwiązania. Mają problemy z problemami wieloetapowymi lub takimi, które wymagają monitorowania wielu zmiennych. Dorośli poniżej poziomu 1 rozumieją tylko bardzo proste problemy, zazwyczaj rozwiązywane w jednym kroku. Dorośli na poziomie 4 mają głębsze zrozumienie problemów i potrafią dostosować się do nieoczekiwanych zmian, nawet jeśli wymagają gruntownej ponownej oceny problemu.

Stan umiejętności dorosłych

Kraj	Umiejętność czytania i pisania	Zmiana umiejętności czytania i pisania	Liczenie	Liczenie Zmiana	Problem adaptacyjny Rozwiązywanie
Finlandia	296	15	294	17	276
Japonia	289	-6	291	4	276
Szwecja	284	5	285	6	273
Norwegia	281	4	285	8	271
Niderlandy	279	-2	284	7	265
Estonia	276	1	281	9	263
Region Flamandzki (BYĆ)	275	3	279	3	262
Dania	273	9	279	8	264
Anglia (Wielka Brytania)	272	-1	268	7	259
Kanada	271	-1	271	7	259
Szwajcaria	266	Brak	276	Brak	257
Niemcy	266	0	273	5	261
Irlandia	263	-3	260	5	249
Czechy	260	-9	267	-3	250
Nowa Zelandia	260	-21	256	-15	249
Stany Zjednoczone	258	-12	249	-7	247
Francja	255	-7	257	3	248
Singapur	255	-3	274	17	252
Austria	254	-12	267	-5	253
Chorwacja	254	Brak	254	Brak	235
Republika Słowacka	254	-20	261	-15	247
Korea	249	-23	253	-10	238
Węgry	248	-15	254	-17	241
Łotwa	248	Brak	263	Brak	244
Hiszpania	247	-3	250	6	241
Włochy	245	-5	244	-3	231
Izrael	244	-10	246	-4	236
Litwa	238	-28	246	-22	230
Polska*	236	-31	239	-21	226
Portugalia	235	Brak	238	Brak	233
Chile	218	-2	214	8	218

Uwaga: Dorośli w wieku 16-65 lat. *Należy zachować ostrożność przy interpretacji wyników ze względu na wysoki odsetek respondentów o nietypowych wzorcach odpowiedzi. Zobacz Notatkę dla Polski w Przewodniku dla czytelników OECD (2024). Statystycznie istotne zmiany na poziomie 5% są wyróżnione pogrubioną czcionką. APS nie jest porównywalny z cyklem badania 1. Szwajcaria, Chorwacja, Łotwa i Portugalia nie uczestniczyły w cyklu badania 1.

Źródło: OECD (2024), tabela A.2.1 (L,N,A) i tabela A.3.1 (L,N) w załączniku A.

Czy wiesz, że...

... średnio w krajach OECD odsetek dorosłych korzystających z Internetu wzrósł z 76% w 2012 r. do 93% w 2023 r.

Stan umiejętności dorosłych

W erze, w której rewolucja cyfrowa zmienia gospodarkę i społeczeństwa;

rozwiązywanie problemów. Umiejętność czytania i pisanie pozwala jednostkom rozumieć i wchodzić w interakcję z szeroką gamą informacji, od treści online po skomplikowane dokumenty. Umiejętność liczenia jest niezbędna do zarządzania finansami, interpretowania danych i podejmowania świadomych decyzji.

Adaptacyjne rozwiązywanie problemów pozwala dorosłym stawiać czoła wyzwaniom, wprowadzać innowacje i dostosowywać się do nowych okoliczności.

Łącznie te umiejętności stanowią podstawę nie tylko do rozwoju osobistego i zawodowego, ale także do poruszania się po złożonościach współczesnego życia. Badanie umiejętności osób dorosłych ujawnia nierówny krajobraz umiejętności zarówno w obrębie krajów i gospodarek, jak i między nimi.

Kilka krajów wyróżnia się pod względem umiejętności. Finlandia, Japonia, Holandia, Norwegia i Szwecja przodują we wszystkich trzech domenach umiejętności, przewyższając wszystkie inne kraje i gospodarki. Oznacza to, że na przykład większa część ich populacji potrafi zrozumieć i ocenić długie teksty, pojąć złożone lub ukryte znaczenia i wykorzystać istniejącą wiedzę do zrozumienia i wykonania zadań.

Na drugim końcu spektrum znalazło się 11 krajów, które uzyskały wyniki poniżej średniej OECD w zakresie umiejętności czytania i pisanie, umiejętności liczenia i adaptacyjnego rozwiązywania problemów: Chile, Chorwacja, Francja, Węgry, Izrael, Włochy, Korea, Litwa, Polska*, Portugalia i Hiszpania.

Co alarmujące, we wszystkich badanych krajach i gospodarkach, prawie 20% dorosłych jest uważanych za osoby o słabych wynikach we wszystkich dziedzinach umiejętności. Ci dorośli mają problemy z podstawowymi umiejętnościami, takimi jak czytanie prostych tekstów lub rozwiązywanie podstawowych zadań arytmetycznych i problemów. Odsetek osób o słabych wynikach waha się od 44% dorosłych w Chile do 7% w Japonii.

Porównując, jak umiejętności dorosłych rozwijały się w ciągu ostatniej dekady, obraz jest podobnie mieszany. Pomiedzy badaniami, biegłość w czytaniu i pisaniu u dorosłych uległa stagnacji lub spadła w większości uczestniczących krajów i gospodarek. Tylko Finlandia i Dania odnotowały statystycznie istotne poprawy w czytaniu i pisaniu w ciągu ostatniej dekady (odpowiednio 15 i 9 punktów).

Natomiast największe spadki umiejętności czytania i pisania zaobserwowano na Litwie, w Korei, Nowej Zelandii i Polsce* (wszystkie spadły o co najmniej 20 punktów). A w wielu miejscach najslabsi dorośli odnotowali największy spadek. Połowa badanych krajów i gospodarek odnotowała wzrost odsetka dorosłych osiągających najniższe poziomy umiejętności czytania i pisania (poziom 1 i niższy), co oznacza, że potrafią zrozumieć tylko proste, podstawowe teksty. W czasach, gdy świat staje się coraz bardziej złożony, zdecydowanie zbyt wielu dorosłych nie posiada podstawowych umiejętności czytania ze zrozumieniem. Ten problem jest istotny nie tylko dla uczestnictwa w gospodarce, ale także dla demokracji i świadomego zaangażowania politycznego, szczególnie biorąc pod uwagę wzrost dezinformacji, fałszywych wiadomości i sfabrykowanych treści AI.

Umiejętności, jakie ludzie mają w różnym wieku, są również ważnym czynnikiem, który należy wziąć pod uwagę. W większości krajów biegłość w czytaniu i pisaniu ewoluowała podobnie we wszystkich grupach wiekowych. Istnieje jednak niepokojący trend: w 24 z 27 krajów i gospodarek, które uczestniczyły w obu badaniach, umiejętności czytania i pisania wśród młodych dorosłych (w wieku 16-24 lat) spadły lub pozostały na tym samym poziomie. Poprawę w tej grupie wiekowej zaobserwowano tylko w Anglii (Zjednoczone Królestwo), Finlandii i Norwegii. Osoby starsze (w wieku 55-65 lat) w Danii, Finlandii, Szwecji i Hiszpanii wykazały poprawę w zakresie umiejętności czytania i pisania, co jest zachęcające, biorąc pod uwagę starzenie się populacji i fakt, że ludzie mają dłuższe kariery zawodowe.

Dlaczego wiele populacji staje się mniej piśmiennych? Większość krajów OECD zwiększyła wysiłki, aby zapewnić osobom dorosłym formalne i nieformalne szkolenia, a mimo to nie widzimy proporcjonalnej poprawy umiejętności w wielu krajach. To odkrycie rodzi pytania o skuteczność wszystkich etapów systemów edukacji i szkoleń oraz ich zdolność do włączania uczenia się przez całe życie. Ważne jest również, aby ocenić, czy dzisiejsze miejsca pracy pielęgnują niezbędne umiejętności, czy też wiele nowoczesnych stanowisk pracy wiąże się ze spadkiem umiejętności. Czy budujemy wykwalifikowaną siłę roboczą, czy też nieumyślnie przyczyniamy się do de-skillingu?

Jeśli chodzi o umiejętności liczenia, sytuacja jest bardziej pozytywna. Osiem krajów odnotowało poprawę średnich wyników, przy czym Finlandia i Singapur odnotowały największe wzrosty (oba po 17 punktów). Największy wzrost nastąpił w przypadku osób w wieku 35-44 lat w Finlandii i 55-65 lat w Singapurze. Tylko siedem krajów odnotowało spadek biegłości w liczeniach, przy czym największe spadki odnotowano na Litwie i w Polsce* (odpowiednio spadki o 22 i 21 punktów).

Młodzi dorośli w wieku 16-24 lat w Anglii (Wielka Brytania), Irlandii, Finlandii, Japonii i Norwegii poczynili duże postępy, podczas gdy ich rówieśnicy na Węgrzech, Litwie, w Nowej Zelandii, Polsce* i Słowacji odnotowali znaczące spadki. Co ciekawe, starsi dorośli w wieku 55-65 lat we Flandrii (Belgia), Niemczech, Singapurze, Hiszpanii i Szwecji poprawili swoje umiejętności liczenia bardziej niż ich młodszy odpowiednicy.

Nie tylko decydenci i edukatorzy powinni zwracać uwagę na te ustalenia; jednostki również. Satysfakcja z życia jest pozytywnie związana z biegłością w umiejętnościach, podobnie jak wyższe zarobki.

Średnio, awans o jeden poziom – na przykład z poziomu 1 na poziom 2 – koreluje z 9% wzrostem płac w skali umiejętności liczenia. Związek ten jest największy w Chile, Anglii (Zjednoczone Królestwo), Francji, Niemczech i Singapurze.

Co mogą zrobić decydenci, aby przeciwdziałać spadkowi umiejętności? Wymaga to wieloaspektowego podejścia, aby zapewnić, że uczący się są przygotowani na szybsze zmiany niż kiedykolwiek wcześniej. Przyjęcie uczenia się przez całe życie w jeszcze bardziej zdecydowany sposób będzie kluczowe. Dlatego decydenci powinni zmienić swoje nastawienie z „zatrudnienia na całe życie” na „zatrudnialność na całe życie”.

Na dzisiejszym szybko zmieniającym się rynku pracy jednostki muszą rozwijać umiejętności i elastyczność, aby dostosować się do zmieniających się branż i technologii, zamiast polegać na długoterminowym bezpieczeństwie pracy u jednego pracodawcy. Ta zmiana wymaga uczenia się przez całe życie i uczenia się przez całe życie, w którym jednostki uczą się w różnych środowiskach i sytuacjach, a nie tylko w formalnych warunkach edukacyjnych. Wspólnie z partnerami społecznymi decydenci muszą przeanalizować, w jaki sposób nowoczesne miejsca pracy pozwalają dorosłym na utrzymanie i rozwijanie umiejętności czytania, pisanie, liczenia i rozwiązywanie problemów.

Rozwój zdolności adaptacji jest konieczny. Dostawcy edukacji i szkoleń muszą lepiej reagować na zmieniające się wymagania i zapewnić, że właściwe umiejętności są dostarczane w najbardziej efektywny sposób. Wymaga to myślenia przyszłościowego i większej elastyczności w zapewnianiu szkoleń, dając uczniom większą odpowiedzialność za to, czego, jak i kiedy się uczą.

Edukacja i szkolenia muszą również stać się bardziej dostępne. Kraje mogą zmniejszyć bariery w uczeniu się przez całe życie, dostosowując się do zróżnicowanych potrzeb i harmonogramów nauki, takich jak oferowanie kursów modułowych, kursów w niepełnym wymiarze godzin, zajęć wieczorowych i opcji nauki online. Wysokie koszty początkowe odstraszały niektórych potencjalnych uczniów, więc wsparcie finansowe, takie jak pokrycie opłat za kurs, może pomóc. Rozszerzenie punktów wejścia do uznania umiejętności, które jednostki nabyły poprzez naukę pozaformalną i nieformalną, może również ułatwić drogę do formalnych możliwości uczenia się.

Poprawa widoczności i rozpoznawalności umiejętności jest również konieczna, a umiejętności muszą być udokumentowane w powszechnie akceptowanej i zrozumiałej formie. Wzmacnianie umiejętności, które są cenne w różnych branżach, takich jak myślenie krytyczne, rozwiązywanie problemów i komunikacja, jest również ważne.

Wreszcie rządy muszą budować silne koalicje z sektorem biznesu, aby znaleźć zrównoważone rozwiązania finansowania szybko rosnącego popytu na umiejętności. Takie podejście mogłoby obejmować dzielenie kosztów kształcenia dorosłych między rządy, przedsiębiorstwa i osoby prywatne, a także angażowanie przedsiębiorstw w decyzje dotyczące tego, kiedy i gdzie należy przydzielić fundusze.

Wdrażając te strategie, decydenci mogą skutecznie zająć się spadkiem umiejętności. Wykorzystując dane z Survey of Adult Skills, kraje mogą dostosować swoje polityki, aby rozwiązać te problemy i zapewnić bardziej elastyczną siłę roboczą na przyszłość. Droga do bardziej wykwalifikowanej populacji dorosłych jest złożona, ale przy wspólnym wysiłku jest możliwa do osiągnięcia.

Wypróbuj element testowy

To przykład umiejętności matematycznych, które badanie umiejętności osób dorosłych ma na celu mierzyć w skali globalnej.

Zapoznaj się z informacjami na temat farby Scrub & Wear.

Chcesz pomalować pokój w swoim domu. Obliczyłeś całkowitą powierzchnię ścian w pokoju i zdecydowałeś, że nałożysz tylko jedną warstwę farby.

Określ wszystkie informacje zawarte w Karcie Informacyjnej, które będą Ci potrzebne do obliczenia liczby puszek farby, jakie musisz kupić.

SCRUB & WEAR LOW SHEEN PAINT Fact Sheet

Features	<ul style="list-style-type: none"> • Hard-wearing, washable finish • Withstands wear & tear • Mark & stain resistant
Clean-up	<ul style="list-style-type: none"> • Water
Drying Time	<ul style="list-style-type: none"> • Dries to the touch in 30 minutes
Re-coat	<ul style="list-style-type: none"> • After 2 hours
Coverage	<ul style="list-style-type: none"> • 16 square meters per liter (m²/L)
Application	<ul style="list-style-type: none"> • Brush; Roller; Air Spray
Quantity	<ul style="list-style-type: none"> • 4 liters (L)

Uwagi: Zobacz odpowiedź na to pytanie poziomu 3 na dole strony 34. Pełny zestaw publicznie opublikowanych pytań można znaleźć na stronie internetowej OECD <https://www.oecd.org/en/about/programmes/piaac/piaac-released-items.html>.

Czy ludzie stają się mniej inteligentni?

Pokolenie wyżu demograficznego i pokolenie Z odegrało kluczową rolę w poprawie Historycznie rzecz biorąc, edukacja była rozszerzana na pokolenia – od czasów niemowlęcych zdolności poznawczych, a także w lepszym odżywianiu i warunkach życia.

Jednak dane z badania Survey of Adult Skills pokazują, że ogólna biegłość w czytaniu i pisaniu oraz liczeniu wśród wielu dorosłych populacji spadła w ciągu ostatniej dekady. Co niepokojące, pomimo rozszerzenia dostępu do szkolnictwa wyższego we wszystkich krajach, ewolucja umiejętności czytania i pisania jest mniej więcej podobna we wszystkich kategoriach wiekowych i nie jest bardziej pozytywna wśród młodszych kohort, jak można by się spodziewać. Tylko trzy kraje – Anglia (Zjednoczone Królestwo), Finlandia i Norwegia – odnotowały poprawę umiejętności czytania i pisania wśród młodych dorosłych w wieku 16–24 lat.

Mimo to wiele spadków umiejętności dotyczy osób z minimalnym poziomem wykształcenia formalnego. Na przykład, biegłość w czytaniu i pisaniu dorosłych z wykształceniem niższym niż średnie spadła w większości krajów. Pomędzy badaniami, spadek waha się od 12 punktów w Regionie Flamandzkim (Belgia) do 46 punktów na Litwie. Tylko Kanada, Dania, Finlandia, Izrael, Hiszpania i Szwecja nie odnotowały spadków. Biegłość dorosłych z wykształceniem średnim również spadła znacząco w 19 krajach.

Obraz nie jest różowy również dla dorosłych z wykształceniem uniwersyteckim lub tych, którzy zdobyli inne kwalifikacje wyższe. Wyniki umiejętności czytania i pisania dorosłych z wykształceniem wyższym spadły lub nie poprawiły się w większości krajów, przy czym Polska* i Litwa odnotowały spadek odpowiednio o 42 i 30 punktów. W rzeczywistości tylko Finlandia odnotowała wzrost umiejętności czytania i pisania wśród tej części populacji.

Ogólnie rzecz biorąc, prowadzi to do rosnącego podziału umiejętności, z rosnącą dysproporcją między umiejętnościami najbardziej i najmniej wykształconych dorosłych. Jednak nie dlatego, że „najmądrzejsi” dorośli stają się mądrzejsi; ich spadek umiejętności jest po prostu mniej wyraźny.

Dlaczego to wszystko się dzieje? Istnieje wiele możliwych przyczyn. Zmiana zachowań czytelniczych w pracy i w domu, a także zwiększona ekspozycja na media cyfrowe i społecznościowe, mogą mieć wpływ. Ponadto uprzedzenia społeczne wobec osób z niższym wykształceniem mogą czasami prowadzić do niższej samooceny i zmniejszonych możliwości rozwoju poznawczego.

Wraz ze wzrostem liczby osób podejmujących studia wyższe obniżył się również średni poziom umiejętności absolwentów. Wynik ten może być problematyczny, gdyż sugeruje, że wykształcenie wyższe nie jest już tak silnym wskaźnikiem umiejętności danej osoby jak kiedyś.

Czy podejście nastolatków do nauki ma wpływ na ich zachowania edukacyjne w wieku dorosłym?

Czy możemy dowiedzieć się czegoś o tym, jak nastawienie do nauki w wieku 15 lat odnosi się do rzeczywistych zachowań dorosłych w zakresie nauki? Dzięki testowi PISA OECD i Survey of Adult Skills mamy pewne wskazówki.

Dane wskazują, że w krajach o niskim wskaźniku dobrowolnego uczestnictwa dorosłych w szkoleniach często można zaobserwować, że 15-letni uczniowie zgłaszają niższy niż przeciętny poziom motywacji lub brak „nastawienia na rozwój”.

Na przykład kraje takie jak Chorwacja, Polska* i Słowacja odnotowują stosunkowo niższy poziom uczestnictwa osób dorosłych w dobrowolnych szkoleniach, a poziom motywacji i nastawienia 15-latków jest tam niższy od przeciętnego.

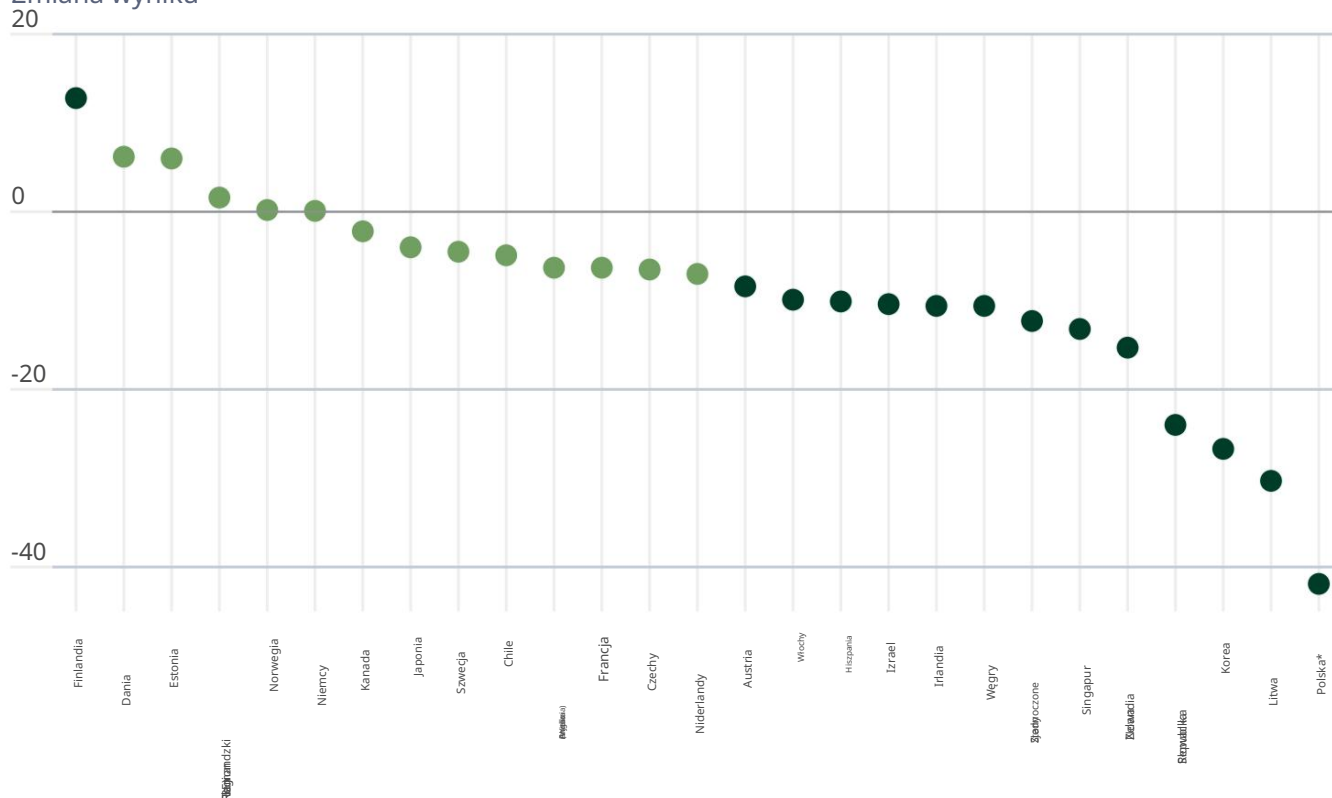
Na bardziej pozytywnym krańcu spektrum znajduje się Kanada, w której odsetek dobrowolnego uczestnictwa dorosłych w szkoleniach jest stosunkowo wyższy, a 15-latkowie twierdzą, że są zmotywowani do nauki i nastawieni na rozwój.

Ten trend jest widoczny w pięciu najlepszych i pięciu najgorszych krajach, w których dostępne są dane. Jednak ten wzór różni się w kilku krajach, co sugeruje, że inne czynniki prawdopodobnie również wpływają na zachowania dorosłych w zakresie uczenia się.

Analizując te porównania, należy pamiętać, że patrzymy na dwie różne grupy wiekowe. Postawy dzisiejszych 15-latków niekoniecznie odzwierciedlają postawy starszych grup.

Zmiana w poziomie umiejętności czytania i pisania pomiędzy badaniami wśród dorosłych z wykształceniem wyższym

Zmiana wyniku

Uwagi: Dorośli w wieku 25-65 lat. Nie obejmuje dorosłych, którzy w cyklu badania 2 przeszli jedynie wywiad u drzwi z powodu bariery językowej, aby zmaksymalizować porównywalność między cyklami badania (OECD, 2024). Poziom wykształcenia jest oparty na Międzynarodowej Standardowej Klasyfikacji Edukacji (ISCED) 2011, patrz Uwaga do rys. 3.7 w OECD (2024). Przedstawiono niekorygowane różnice. * Należy zachować ostrożność przy interpretacji wyników ze względu na wysoki odsetek respondentów o nietypowych wzorcach odpowiedzi. Zobacz Uwaga dla Polski w Przewodniku dla Czytelników w OECD (2024). Ciemniejsze kolory oznaczają różnice, które są statystycznie istotne na poziomie 5%.

Kraje i gospodarki zostały uszeregowane w kolejności malejącej według niekorygowanej zmiany w poziomie umiejętności czytania i pisania wśród dorosłych z wykształceniem wyższym.

Źródło: Źródło: OECD (2012; 2015; 2018), bazy danych badania umiejętności osób dorosłych (PIAAC), <http://www.oecd.org/skills/piaac/publicdataandanalysis/> (dostęp 23 września 2024 r.); OECD (2024), tabela A.3.11 (L) w załączniku A.

Obserwowanie spadku umiejętności pomimo wzrostu liczby osób z wykształceniem wyższym może wymagać działań mających na celu poprawę jakości edukacji i szkoleń. Możliwe podejście mogłoby obejmować dostosowanie edukacji wyższej do rosnącej liczby studentów lub zapewnienie, że studenci rozpoczynają studia z wystarczającymi podstawowymi umiejętnościami. Można argumentować, że zadaniem uniwersytetu nie powinno być nauczanie podstawowych umiejętności czytania, pisania i liczenia. Zamiast tego uniwersytety powinny pomagać studentom rozwijać zaawansowane umiejętności, wystawiając ich na bardziej złożone teksty i problemy. Decydenci muszą utrzymać wartość dyplomów wyższych uczelni i lepiej przygotować absolwentów do wyzwań współczesnej siły roboczej.

Czy wiesz, że...

... W krajach OECD biorących udział w badaniu wielu dorosłych uzyskało średnio wynik na poziomie 1 lub niższym w skalach kompetencji:

26% w zakresie umiejętności czytania i pisania,

25% w zakresie umiejętności

matematycznych i 29% w zakresie

adaptacyjnego rozwiązywania problemów.

Więcej edukacji nie gwarantuje wyższych umiejętności

F edukacja oralna odgrywa kluczową rolę w rozwijaniu umiejętności. Dorośli z wykształceniem wyższym wykształcenie konsekwentnie osiąga wyższe wyniki w badaniu umiejętności osób dorosłych niż ci, którzy zakończyli edukację na wcześniejszym etapie. Jednak wyższy poziom wykształcenia nie zawsze oznacza lepsze umiejętności i wiedzę.

Na przykład niektórzy dorośli wykształceni na poziomie szkoły średniej mogą mieć lepsze umiejętności czytania i pisania lub liczenia niż ci wykształceni na poziomie wyższym. Może to sprawić, że kwalifikacje edukacyjne będą mniej wiarygodne w ocenie tych umiejętności. Na przykład w zakresie umiejętności liczenia we wszystkich grupach wiekowych najlepsze 25% absolwentów szkół średnich uzyskuje wyższe wyniki niż najgorsze 25% absolwentów szkół wyższych we wszystkich krajach. A w wielu krajach absolwenci szkół średnich osiągają jeszcze lepsze wyniki. We Włoszech we wszystkich grupach wiekowych najlepsze 10% absolwentów szkół średnich uzyskuje co najmniej o 10 punktów wyższe wyniki niż 75% dorosłych z wykształceniem wyższym. To odkrycie może mieć implikacje dla sposobu, w jaki pracodawcy identyfikują talenty w momencie zatrudniania.

W skali międzynarodowej wykształcenie średnie w niektórych krajach może wyposażyć uczniów w wyższe umiejętności czytania i pisania lub liczenia niż wykształcenie uniwersyteckie w innych. Na przykład w Finlandii dorośli, którzy zakończyli naukę po ukończeniu szkoły średniej, uzyskali lepsze wyniki niż większość dorosłych w 19 z 31 krajów i gospodarek – nawet ci, którzy poszli na studia. W niektórych przypadkach różnica jest szczególnie duża. Na przykład fińscy absolwenci szkół średnich uzyskali średnio 288 punktów w testach czytania i pisania – ponad 25 punktów więcej niż dorośli z wykształceniem wyższym uzyskani w Chile, Izraelu, na Litwie i w Polsce*. Absolwenci szkół średnich z Japonii, Holandii i Szwecji często posiadają kompetencje, które są porównywalne, a nawet przewyższają kompetencje absolwentów uniwersytetów z innych krajów. Te porównania między krajami dostarczają cennych spostrzeżeń, pomagając decydom ocenić skuteczność systemów edukacyjnych, zidentyfikować luki w umiejętnościach i przyjąć najlepsze praktyki. Pytanie o edukację i umiejętności

decydenci powinni rozważyć, jak ulepszyć systemy akredytacji, aby dokładniej i spójniej odzwierciedlały umiejętności i wiedzę danej osoby. Systemy powinny wyraźnie pokazywać, co ludzie faktycznie wiedzą i potrafią zrobić, a nie tylko wskazywać ścieżkę edukacyjną, którą ktoś przeszedł. Takie podejście ułatwiłoby porównywanie umiejętności.

Systemy edukacyjne oczywiście różnią się znacznie na całym świecie. Są one pod wpływem czynników kulturowych, ekonomicznych i politycznych. Podczas gdy niektóre kraje inwestują dużo w infrastrukturę edukacyjną, inne mogą mieć problemy z ograniczonymi zasobami i przestarzałymi programami nauczania. Ta dysproporcja może prowadzić do znacznych różnic w jakości edukacji zapewnianej na różnych poziomach.

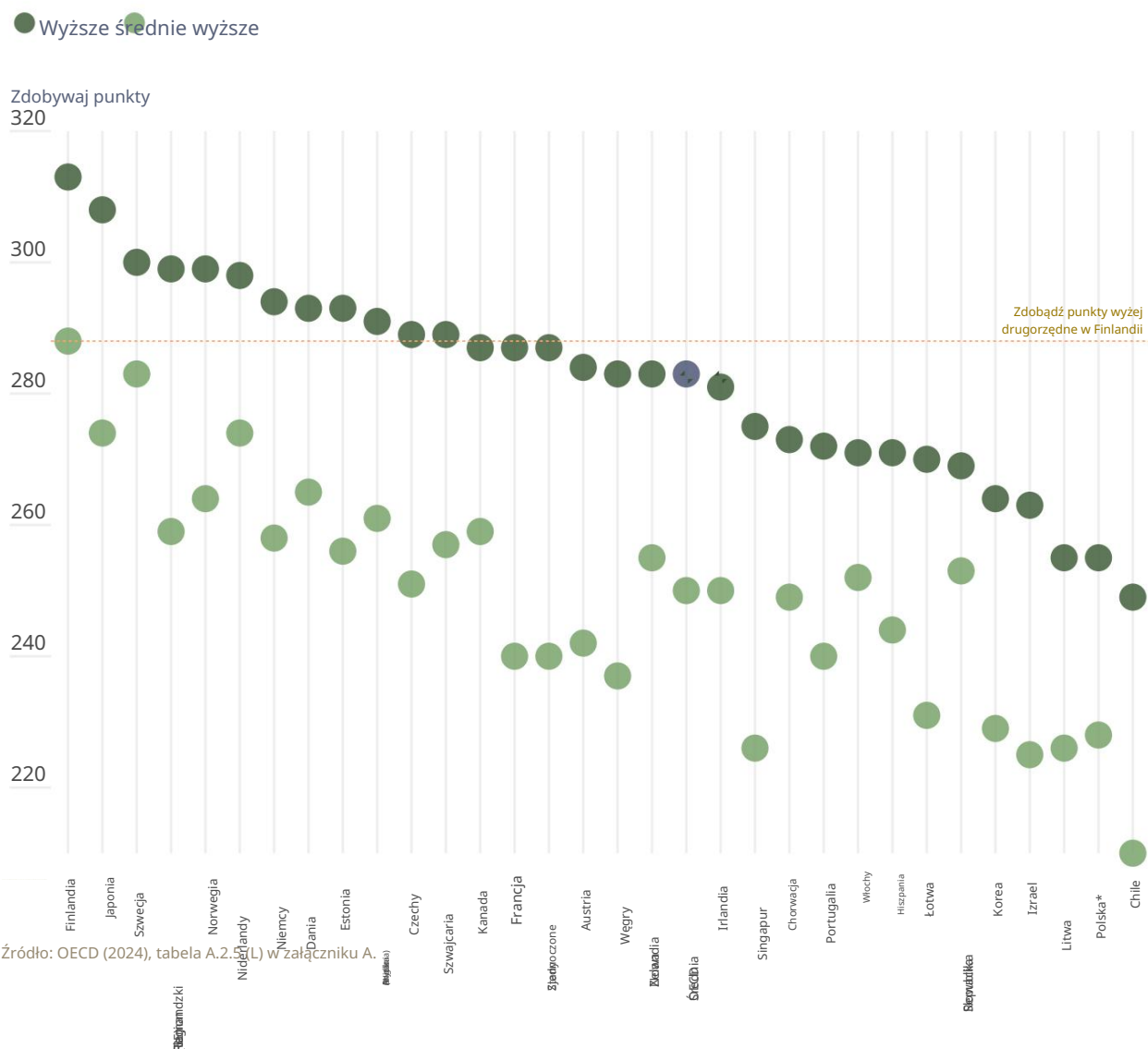
Nie wszystkie uniwersytety zapewniają wszystkim studentom wysokiej jakości edukację. Czynniki takie jak niedofinansowanie, brak wykwalifikowanej kadry i przestarzałe metody nauczania mogą utrudniać skuteczność szkolnictwa wyższego. W takich przypadkach dyplom uniwersytecki niekoniecznie musi odzwierciedlać wysoki poziom umiejętności lub wiedzy – przynajmniej w porównaniu międzynarodowym. Ponadto selektywność studiów wyższych może być różna, podobnie jak skuteczność niższych etapów edukacji w budowaniu podstawowych umiejętności czytania, pisania i liczenia. Nie mniej ważne jest to, że nie wszystkie programy edukacyjne mogą jednakowo cenić rodzaj umiejętności przetwarzania informacji ocenianych przez Survey of Adult Skills.

Dla studentów oznacza to, że prestiż stopnia naukowego nie powinien być jedynym czynnikiem przy wyborze ścieżki edukacyjnej. Ważne jest, aby wziąć pod uwagę jakość instytucji i umiejętności, które przekazuje. Dla pracodawców zrozumienie tych różnic może pomóc w podejmowaniu bardziej świadomych decyzji o zatrudnieniu, skupiając się na rzeczywistych kompetencjach kandydatów, a nie tylko na ich kwalifikacjach edukacyjnych.

Aby zasypać te luki, kraje o słabszych systemach edukacyjnych mogą szukać najlepszych praktyk w krajach o wysokich wynikach. Inwestowanie w szkolenia nauczycieli, aktualizowanie programów nauczania i zapewnienie równego dostępu do wysokiej jakości edukacji to niezbędne kroki. Dzięki temu możemy pracować nad przyszłością, w której wykształcenie uniwersyteckie powszechnie oznacza wysoki poziom umiejętności i wiedzy, niezależnie od lokalizacji geograficznej.

Umiejętności w zakresie umiejętności czytania i pisania według poziomu wykształcenia

Wyższy poziom wykształcenia nie zawsze oznacza lepsze umiejętności i wiedzę
25-65 latkowie

Czy wiesz, że...

... w zakresie umiejętności liczenia we wszystkich grupach wiekowych 25% najlepszych absolwentów szkół średnich osiąga lepsze wyniki niż 25% najgorszych absolwentów szkół wyższych we wszystkich krajach

Czy pracodawcy przeceniają kwalifikacje?

W ostatnich latach coraz większe obawy budzi kwestia edukacji i szkoleń przydatne na rynku pracy. Ta kwestia podnosi ważne pytania o dopasowanie programów studiów do potrzeb pracodawców. Dobrze funkcjonująca, produktywna gospodarka wymaga dobrego dopasowania umiejętności i kwalifikacji pracowników do tych wymaganych przez ich stanowiska.

Dane z badania Survey of Adult Skills pokazują, że około jedna trzecia pracowników w krajach OECD nie jest dopasowana do swoich stanowisk. Ma to znaczące koszty ekonomiczne i społeczne dla jednostek i gospodarek, szczególnie jeśli dorośli są przekwalifikowani.

Na przykład dorośli, którzy pracują na stanowiskach, które nie wymagają ich poziomu wykształcenia, otrzymują o 12% niższe wynagrodzenie w porównaniu do rówieśników, którzy mają dobrze dopasowane stanowiska. Są również o cztery punkty procentowe mniej skłonni do zgłaszania wysokiej satysfakcji z życia. Sugeruje to, że osoby na stanowiskach, które nie wykorzystują ich kwalifikacji, często mogą uważać, że ich potencjał jest marnowany.

W niektórych krajach „kara płacowa” jest szczególnie wysoka. W Chile, Singapurze i Stanach Zjednoczonych dorośli o zbyt wysokich kwalifikacjach otrzymują o około 20% niższe wynagrodzenie niż ich rówieśnicy na dobrze dopasowanych stanowiskach. Ten brak dopasowania – między umiejętnościami pracowników a stanowiskami – może mieć wpływ na produktywność i korzyści z inwestowania w umiejętności czytania, pisania i liczenia.

Jeśli chodzi o niedopasowanie umiejętności, dane pokazują, że w większości krajów przekwalifikowanie jest poważniejszym problemem niż niedokwalifikowanie. We wszystkich krajach 26% pracowników uważa, że są przekwalifikowani do swoich stanowisk, podczas gdy 10% uważa, że są niedokwalifikowani. Tylko w Estonii, Finlandii, Japonii i Norwegii większy odsetek pracowników uważa się za niedokwalifikowanych niż przekwalifikowanych.

Dlaczego dzieje się to na tak dużą skalę? Jedną z głównych krytyk systemów edukacji i szkoleń jest postrzegany rozdzźwięk między programami nauczania a praktycznymi umiejętnościami wymaganymi w miejscu pracy. Wiele programów studiów koncentruje się głównie na wiedzy teoretycznej, która, choć ważna, nie zawsze przekłada się na praktyczne umiejętności, których poszukują pracodawcy. Programy szkoleniowe mogą również powoli aktualizować swoje programy nauczania w obliczu szybko zmieniających się potrzeb w zakresie umiejętności.

Ta luka może sprawić, że absolwenci będą nieprzygotowani do realiów wybranej przez nich kariery. Ponadto wielu pracowników nie podejmuje się przekwalifikowania i podnoszenia kwalifikacji jako dorośli, co sprawia, że są nieprzygotowani do zmian w świecie pracy.

Aby temu przeciwdziałać, decydenci mogą inwestować w metody lepszego rozpoznawania, nagradzania i certyfikowania umiejętności oraz zachęcania dorosłych do odbywania szkoleń. Po pierwsze, rządy mogą przyspieszyć rozwój znormalizowanych podejść do uznawania umiejętności, zwłaszcza tych nabytych w ramach nietradycyjnych ścieżek edukacyjnych. Pozwoli to pracodawcom dokładniej oceniać umiejętności kandydatów podczas rekrutacji, pomagając budować kulturę „najpierw umiejętności” w organizacjach. Pomoże to zapewnić, że pracownicy będą pracować na stanowiskach, które lepiej odpowiadają ich umiejętnościom.

Po drugie, decydenci mogą inwestować w ukierunkowane doradztwo zawodowe zarówno dla studentów, jak i dorosłych. Ponieważ koncepcja pojedynczej, trwającej całe życie ścieżki kariery staje się coraz bardziej przestarzała, wiele osób stara się zmieniać karierę wielokrotnie w ciągu swojego życia. Doradztwo zawodowe, z aktualnymi informacjami na temat powstających branż, poszukiwanych umiejętności i potencjalnych ścieżek kariery, jest kluczowe dla pomocy ludziom w poruszaniu się po zmianach napędzanych przez postęp technologiczny, zieloną transformację i globalizację.

Wreszcie dorośli napotykać szereg barier utrudniających uczestnictwo w szkoleniach, w tym koszty i brak czasu z powodu obowiązków zawodowych i opiekuńczych. Instytucje szkoleniowe mogą opracować bardziej elastyczne opcje nauki, aby pracownicy mogli uczyć się online, w niepełnym wymiarze godzin lub w weekendy, na przykład. Rządy mogą zachęcać do bardziej elastycznej nauki, ustanawiając krótsze, bardziej modułowe ścieżki nauki. Zachęty finansowe i inne są również kluczowe, aby umożliwić pracownikom dostęp do pożądaných możliwości szkoleniowych.

Inna ważna kwestia do odnotowania: zarówno formalne wykształcenie, jak i umiejętności determinują perspektywy zatrudnienia i płace w wielu krajach. Trzy dodatkowe lata edukacji wiążą się ze średnio o 16% wyższymi płacami. Ponadto awans o jeden poziom umiejętności w zakresie liczenia – na przykład z poziomu 1 na poziom 2 – wiąże się ze średnio o kolejne 9% wzrostem płac.

W niektórych miejscach – Chorwacji, Regionie Flamandzkim (Belgia), Finlandii, na Węgrzech, w Izraelu, Włoszech, Portugalii, Singapurze i Hiszpanii – zwroty z wynagrodzeń za edukację są ponad dwukrotnie większe niż zwroty z wynagrodzeń za umiejętności matematyczne. Możliwe, że w tych krajach formalne kwalifikacje zapewniają pracodawcom prostszy punkt odniesienia, na podstawie którego można oceniać ogólne umiejętności jednostek, szczególnie na etapie rekrutacji. Formalna edukacja jest również postrzegana jako sygnalizująca szerszy zestaw umiejętności, w tym umiejętności interpersonalne, dyscyplinę i nawyki zawodowe, których nie obejmują węższe środki, takie jak umiejętność czytania i pisanie oraz umiejętności matematyczne.

Patrząc w przyszłość, inwestowanie w edukację i rozwój umiejętności będzie miało kluczowe znaczenie dla poprawy indywidualnych wyników ekonomicznych i ogólnej zdolności do zatrudnienia. Te polityki nie tylko pomogą zamknąć luki w umiejętnościach, ale także rozwiną odporne gospodarki, które w pełni wykorzystają potencjał siły roboczej.

Systemy szkoleniowe mogą nie odpowiadać zapotrzebowaniu pracodawców na umiejętności

Najbardziej pożądane umiejętności w miejscu pracy często nie są tymi, które rozwijają obecne programy szkoleniowe. Dane z modułu pracodawcy badania umiejętności dorosłych¹ pokazują, że trzy obszary umiejętności, które najbardziej wymagają poprawy, zidentyfikowane przez firmy, to umiejętności techniczne, rozwiązywania problemów i pracy zespołowej.

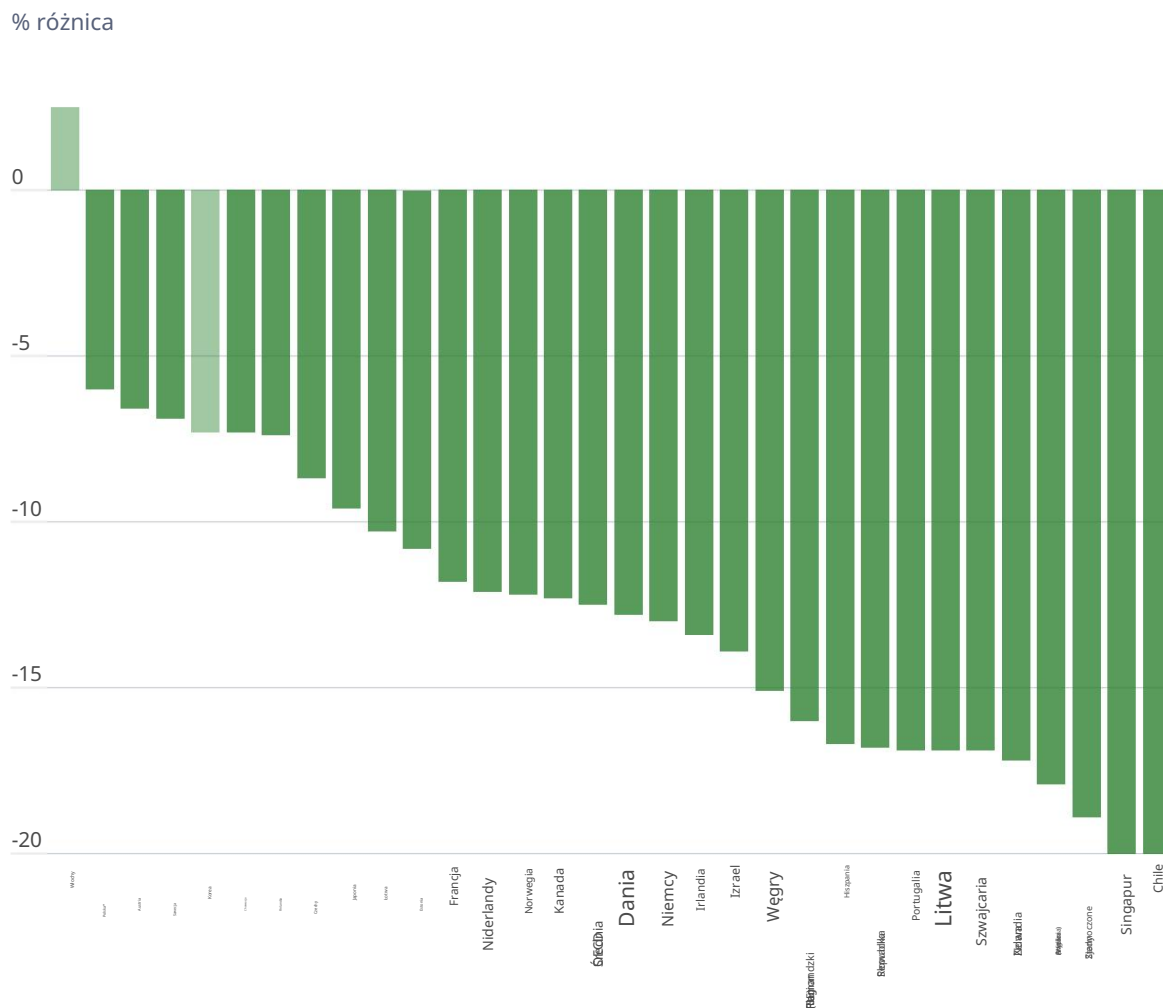
Istnieją znaczące różnice w danych, na przykład firmy w Holandii i Słowacji oceniają obsługę klienta jako jedną z trzech największych luk. Firmy w Holandii również podkreślają umiejętności zarządzania jako jedną z trzech głównych niedociągnięć.

Te umiejętności często nie są głównym celem tradycyjnych programów akademickich, co może sprawić, że absolwenci będą mieli braki w obszarach, które są krytyczne dla sukcesu zawodowego. Można włożyć więcej pracy w odpowiednią aktualizację programów nauczania i szkoleń, aby odzwierciedlały potrzeby pracodawców w zakresie umiejętności.

¹ OECD (2024), Understanding Skill Gaps in Firms: Results of the PIAAC Employer Module, OECD Skills Studies, OECD Publishing, Paryż, <https://doi.org/10.1787/b388d1da-en>

Zmiana stawki godzinowej brutto związana z przekwalifikowaniem

Różnica w zarobkach między pracownikami przekwalifikowanymi i dobrze dopasowanymi

Procentowa zmiana we Włoszech i Korei nie jest znacząca.

Uwaga: Zatrudnieni dorośli w wieku 25-65 lat, którzy nie są samozatrudnieni; nie obejmuje dorosłych, którzy przeszli jedynie wywiad u drzwi z powodu bariery językowej (OECD, 2024). Miary niedopasowania są zdefiniowane w OECD (2024). Szacunki uwzględniają wiek, płeć, pochodzenie imigracyjne, wykształcenie rodziców, to, czy ktoś mieszka z partnerem lub ma dzieci, doświadczenie zawodowe, wykorzystanie umiejętności liczenia w pracy, branżę i zawód. Wynagrodzenia to (logarytm) brutto godzinowe zarobki osób zatrudnionych i samozatrudnionych, wliczając premie, w USD 2022 skorygowane o PPP. *Należy zachować ostrożność przy interpretacji wyników ze względu na wysoki odsetek respondentów o nietypowych wzorcach odpowiedzi. Zobacz notatkę dla Polski w Przewodniku czytelnika. Ciemniejsze kolory oznaczają różnice, które są istotne na poziomie 5%.

Kraje i gospodarki zostały uszeregowane w kolejności malejącej pod względem wpływu niedopasowania na płace.

Źródło: OECD (2024), tabela A.4.16 załącznika A.

Wpływ imigracji na kompetencje

czynniki kształtujące skład populacji w czasie, w tym:

trendy demograficzne i społeczne, takie jak zmieniające się wskaźniki

Wiele dzietności, długowieczność, migracje i ekspansja edukacyjna. Migracja, w

szczególności – przemieszczanie się ludzi do lub z populacji – przyciągnęła znaczną uwagę polityki ze względu na jej potencjalny wpływ na wyniki ekonomiczne i społeczne.

W ciągu ostatniej dekady uchodźcy i osoby ubiegające się o azyl były głównym tematem wielu dyskusji, a kraje takie jak Niemcy, Polska* i Szwecja oraz kilka krajów Ameryki Łacińskiej odnotowały znaczny napływ migrantów. Wielu z tych przybyszów ma niższy poziom wykształcenia. W kontekście badania umiejętności dorosłych naturalnym pytaniem jest: w jaki sposób migracja wpłynęła na średnią znajomość umiejętności czytania, pisania i li

Najpierw przyjrzyjmy się kilku liczbom. Większość krajów odnotowała wzrost udziału populacji urodzonych za granicą w ciągu ostatniej dekady między badaniami. Na przykład w Norwegii i Szwecji odsetek dorosłych urodzonych za granicą uwzględnionych w badaniu wzrósł z 12% i 16% w 2012 r. do odpowiednio 20% i 24% w 2023 r. We Włoszech udział populacji urodzonych za granicą prawie się podwoił w tym samym okresie (12% w 2023 r.), podczas gdy w Chile wzrósł dwuipółkrotnie między 2015 a 2023 r. (8% w 2023 r.). Natomiast udział dorosłych urodzonych za granicą zmniejszył się w Estonii i Izraelu. W Czechach, Japonii, Korei, na Litwie i Słowacji populacja urodzona za granicą nie przekracza 3% populacji dorosłych.

W niemal każdym kraju dorośli urodzeni za granicą mają niższe umiejętności niż dorośli urodzeni w kraju. Średnio różnica wynosi 44 punkty w umiejętności czytania i pisania, 38 punktów w umiejętności liczenia i 32 punkty w adaptacyjnym rozwiązywaniu problemów. Jednak mniej więcej połowa tej luki jest przypisywana problemom językowym, różnicom w osiągnięciach edukacyjnych, wieku, płci i osiągnięciach edukacyjnych rodziców.

A co z umiejętnością czytania i pisania wśród migrantów w ciągu ostatniej dekady? Pomędzy badaniami, umiejętność czytania i pisania wśród dorosłych urodzonych za granicą spadła w jedenastu krajach i poprawiła się w trzech. Natomiast dorośli urodzeni w kraju odnotowali bardziej pozytywne (lub mniej negatywne) trendy. Wyniki te wskazują na poszerzenie się luk w umiejętnościach między dorosłymi urodzonymi za granicą i urodzonymi w kraju w ośmiu krajach: Austria, Chile, Region Flamandzki (Belgia), Francja, Niemcy, Nowa Zelandia, Norwegia i Singapur.

W niektórych krajach i gospodarkach wzrost udziału dorosłych urodzonych za granicą zbiegł się ze spadkiem wyników umiejętności czytania i pisania. W szczególności, po uwzględnieniu czynników takich jak wiek i płeć, badanie wykazało, że średnie wyniki umiejętności czytania i pisania nieznacznie wzrosłyby w Regionie Flamandzkim (Belgia), Norwegii i Szwecji, gdyby profil demograficzny populacji pozostał taki sam jak w badaniu. Średnie wyniki umiejętności czytania i pisania pozostałyby również stałe w Austrii, Francji i Japonii, gdyby nie imigracja. Zmiany te są znaczące, ale stanowią stosunkowo niewielkie procenty i nie są nieoczekiwane. Podczas kryzysów uchodźczych w latach 2010. wiele krajów, szczególnie w Europie, otworzyło swoje drzwi dla dużej liczby osób ubiegających się o azyl - często o niskim poziomie umiejętności - z których wiele nie znało lokalnego języka.

Nie możemy powiedzieć tego na pewno, ale ten napływ prawdopodobnie przyczynił się do poszerzenia luki w umiejętnościach między imigrantami a dorosłymi urodzonymi w kraju w niektórych krajach. Na przykład w Niemczech odnotowano ogólny spadek umiejętności wśród imigrantów, podczas gdy dorośli urodzeni w kraju bez imigracyjnego pochodzenia poprawili się.

Jeśli chodzi o umiejętności liczenia, historia jest bardziej zróżnicowana. Umiejętności migrantów w zakresie umiejętności liczenia wzrosły w siedmiu krajach (Kanada, Dania, Anglia [Zjednoczone Królestwo], Estonia, Finlandia, Norwegia i Szwecja) w porównaniu z dekadą temu. We wszystkich tych krajach wyniki imigrantów poprawiły się w porównaniu z wynikami populacji rodzimych mieszkańców - zmniejszając lukę w umiejętnościach.

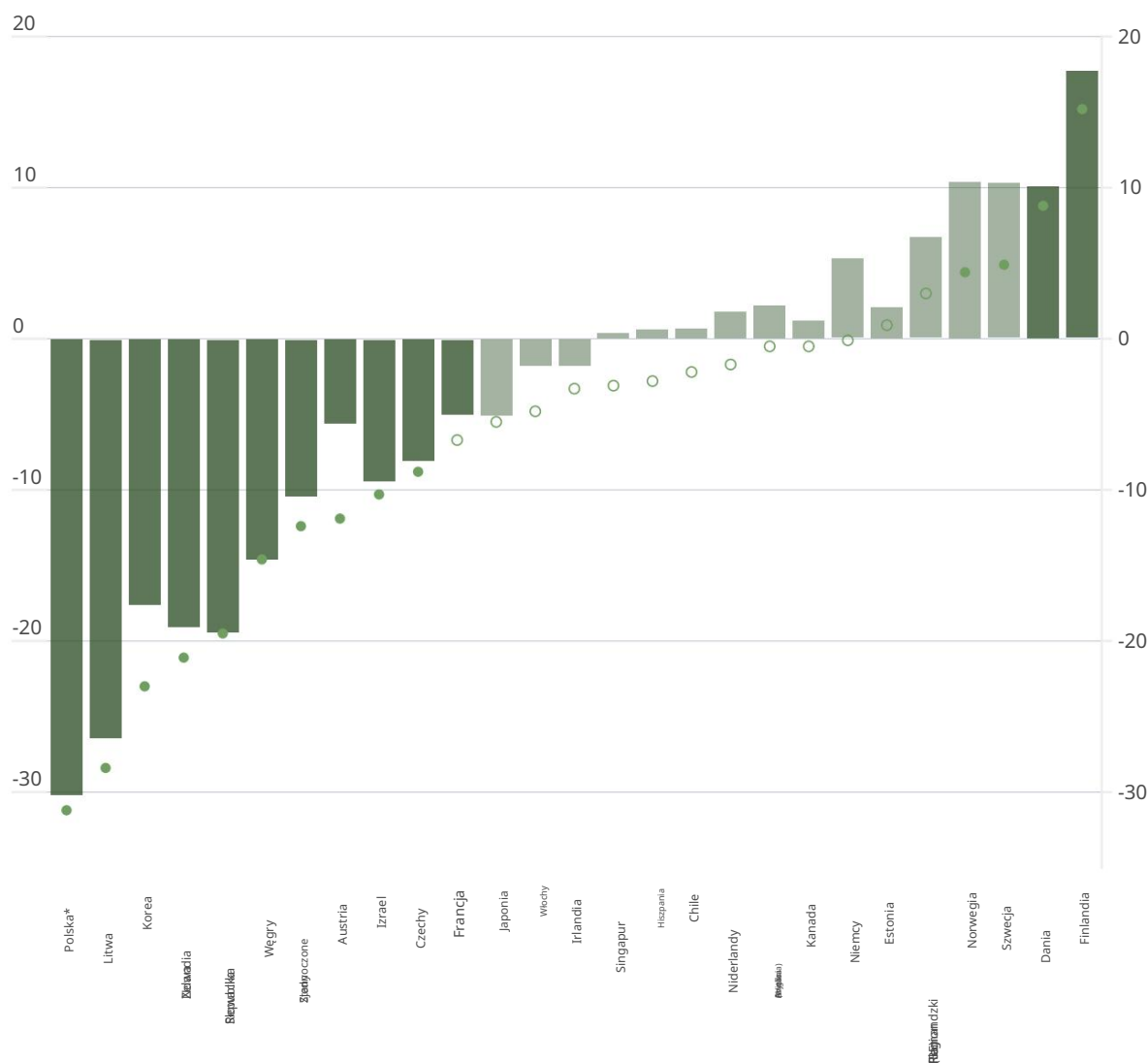
Dlaczego niektóre kraje odczuły większy wpływ nowych przybyszów niż inne? Czynniki związane z krajami pochodzenia, jak również krajem przyjmującym, prawdopodobnie odgrywają rolę. Gdy migranci osiedlają się w kraju przyjmującym, różne mechanizmy zazwyczaj wspierają ich edukację, a także ich integrację z rynkiem społecznym i rynkiem pracy, takie jak szkolenia językowe i pomoc w poszukiwaniu pracy. Polityki te mają również wpływ na poziom umiejętności migrantów. Jednak ich dostępność i skuteczność mogą się znacznie różnić w zależności od kraju.

W przypadku osób ubiegających się o azyl, które często muszą długo czekać na rozpatrzenie swoich wniosków, dostęp do wsparcia i możliwości zatrudnienia jest zazwyczaj poważnie ograniczony. W wielu krajach osoby ubiegające się o azyl nie mają pozwolenia na pracę podczas rozpatrywania swoich wniosków, co może trwać miesiące, a nawet lata, co znacznie obniża ich umiejętności.

Analizując poziom umiejętności czytania i pisania wśród imigrantów, ważne jest, aby wziąć pod uwagę, jak długo mieszkają w kraju przyjmującym. Nauka nowego języka i integracja z nowym społeczeństwem zajmuje czas. Dlatego osoby, które niedawno przybyły, zazwyczaj mają niższy poziom umiejętności czytania i pisania. Na przykład w Czechach, Finlandii, Niemczech, Izraelu, Szwecji i Stanach Zjednoczonych umiejętności niedawnych migrantów w 2023 r. były o ponad 30 punktów niższe niż umiejętności migrantów długoterminowych. Natomiast profil umiejętności migrantów długoterminowych jest silniej zależny od warunków w kraju przyjmującym - co daje wgląd w skuteczność polityk integracyjnych. W Austrii, Izraelu i Nowej Zelandii poziom umiejętności czytania i pisania spadł zarówno wśród niedawnych, jak i długoterminowych migrantów.

Zmiana poziomu umiejętności czytania i pisania pomiędzy badaniami przed i po uwzględnieniu imigracji

- Przed uwzględnieniem zmian w składzie populacji ze względu na pochodzenie imigracyjne
- Po uwzględnieniu zmian w składzie populacji ze względu na pochodzenie imigracyjne

Uwagi: Dorośli w wieku 16-65 lat; nie obejmuje dorosłych, którzy w cyklu badania 2 zostali poddani jedynie wywiadowi u drzwi z powodu bariery językowej, aby zmaksymalizować porównywalność między cyklami badania OECD (2024). Nieskorygowane różnice to różnice między średnimi w każdym cyklu badania. Skorygowane różnice opierają się na metodzie analogicznej do poststratyfikacji, która ponownie waży próbki w cyklu badania 2, tak aby skład tych próbek według pochodzenia imigracyjnego odpowiadał składowi próbek w cyklu badania 1 OECD (2024). Skorygowane różnice przedstawiają hipotetyczny scenariusz tego, jak kompetencje populacji z takim samym udziałem imigrantów jak populacja w cyklu badania 1 zmieniłyby się w czasie. Ciemniejsze kolory i pełne kółka oznaczają różnice, które są statystycznie istotne na poziomie 5%. * Należy zachować ostrożność przy interpretowaniu wyników ze względu na wysoki udział respondentów o nietypowych wzorcach odpowiedzi. Zobacz Notatkę dla Polski w Przewodniku czytelnika w OECD (2024).

Źródło: OECD (2012; 2015; 2018), bazy danych badania umiejętności osób dorosłych (PIAAC), <http://www.oecd.org/skills/piaac/publicdataandanalysis/> (dostęp: 23 września 2024 r.); OECD (2024), tabela A.3.1 (L) w załączniku A.

Badanie umiejętności osób dorosłych z 2023 r. zebrało szczegółowe informacje

na temat historii migracji osób dorosłych, w tym czy mówią językiem kraju przyjmującego, gdzie uzyskali wykształcenie, w jakim wieku przybyli i jak długo przebywali w kraju przyjmującym.

Spada poziom umiejętności czytania i pisania wśród mężczyzn

T Badanie umiejętności osób dorosłych uwypukla wiele ważnych kwestii, które decydenci powinni wziąć pod uwagę skupić się na. Nadal jednak jednym z najbardziej znaczących jest niepokojący trend spadku umiejętności czytania i pisania wśród dorosłych mężczyzn. Krytycznym aspektem tego spadku jest to, że osoby o niższym poziomie umiejętności czytania i pisania są znacznie bardziej narażone na pracę na stanowiskach, które są coraz bardziej podatne na automatyzację. Wraz z rozwojem technologii wiele prac manualnych i rutynowych, które tradycyjnie zatrudniały osoby o niższym poziomie umiejętności czytania i pisania, jest zastępowanych lub znacząco zmienianych przez systemy zautomatyzowane. Ta zmiana nie tylko zagraża stabilności i bezpieczeństwu pracy, ale także ogranicza zdolność do adaptacji do nowych, bardziej technologicznych ról. W rezultacie wielu mężczyzn może zostać wykluczonych z lepiej płatnych i bezpieczniejszych stanowisk. Może to prowadzić do cyklu niekorzystnej sytuacji ekonomicznej i marginalizacji społecznej.

Jak zła jest sytuacja? W ciągu ostatniej dekady biegłość w czytaniu i pisaniu spadła bardziej wśród mężczyzn niż kobiet. W ośmiu krajach, w których mężczyźni mieli wyższe wyniki w czytaniu i pisaniu niż kobiety, różnice te zniknęły. W sześciu krajach, w których mężczyźni i kobiety nie różnili się w przeszłości pod względem umiejętności czytania i pisania, obecnie istnieje przewaga kobiet (Estonia, Finlandia, Francja, Węgry, Izrael, Nowa Zelandia). Ten trend nie wynika z tego, że kobiety nagle stały się bardziej piśmienne, przynajmniej w większości miejsc. Jest to w dużej mierze spowodowane spadkiem ogólnych umiejętności mężczyzn (dla porównania, umiejętności matematyczne mężczyzn i kobiet rozwijały się równolegle w większości krajów, więc różnice w umiejętnościach matematycznych między płciami pozostały stabilne). Norwegia jest jedynym krajem, w którym biegłość w czytaniu i pisaniu znacznie się poprawiła wśród kobiet, ale nie wśród mężczyzn.

Tylko w Singapurze w 2023 r. mężczyźni osiągnęli znacząco wyższy średni poziom umiejętności czytania i pisania niż kobiety. Jednak nawet tam mężczyźni odnotowali większy spadek umiejętności czytania i pisania niż kobiety, a różnica ta zmniejszyła się obecnie prawie o połowę, z 7 do 4 punktów.

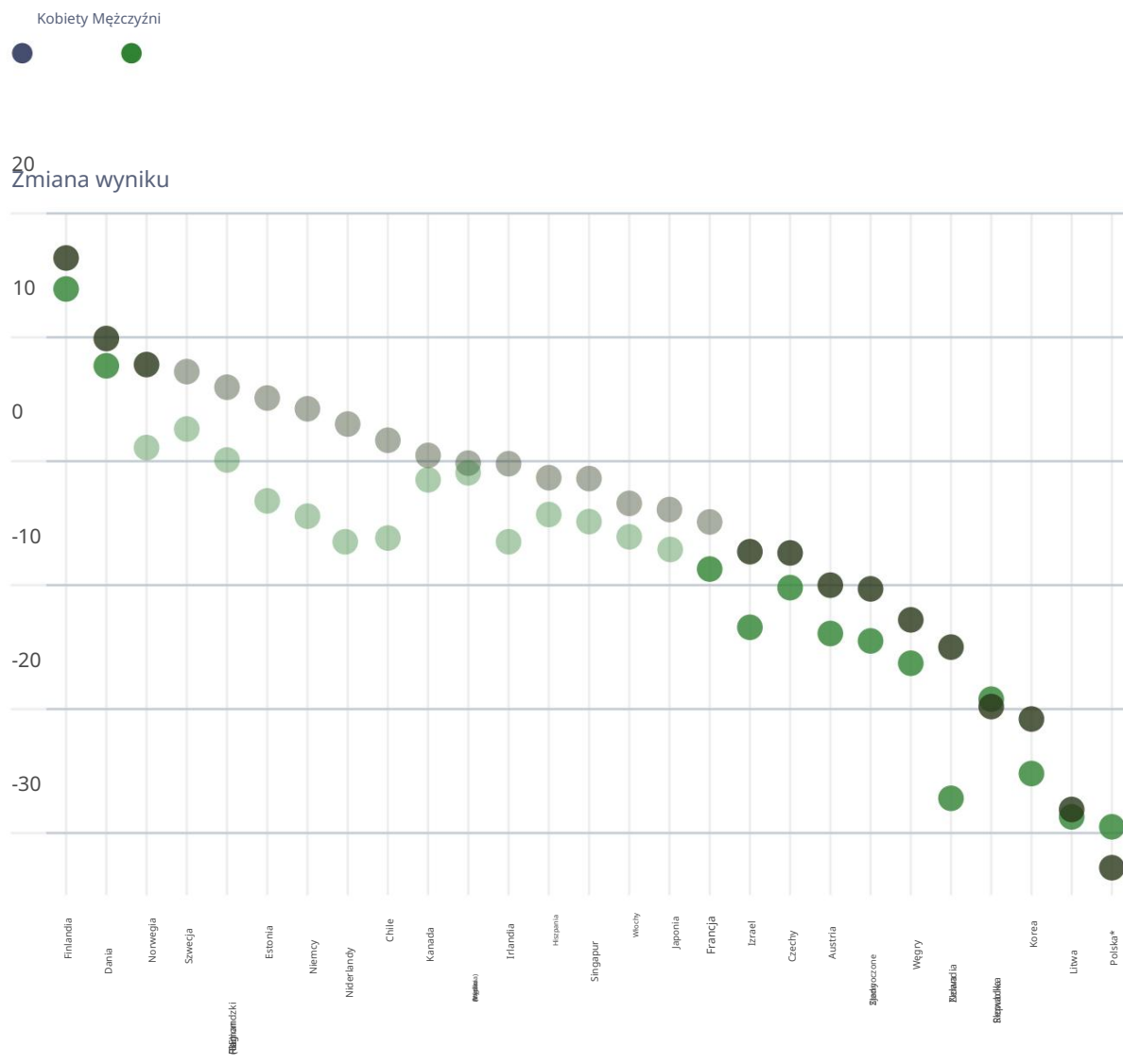
Ogólny spadek umiejętności czytania i pisania wśród dorosłych mężczyzn wymaga natychmiastowej uwagi. Poprzez zrozumienie czynników przyczyniających się do tego trendu i wdrożenie ukierunkowanych interwencji, decydenci mogą pomóc zapewnić, że wszyscy ludzie mają umiejętności czytania i pisania, których potrzebują, aby się rozwijać.

Innym ważnym czynnikiem, który decydenci powinni wziąć pod uwagę, jest to, że chociaż umiejętności czytania i pisania kobiet są obecnie równe lub lepsze od umiejętności mężczyzn, niekoniecznie przynoszą one korzyści finansowe. Związek między płacami, wykształceniem i umiejętnościami ujawnia znaczną dysproporcję płci. Kobiety często uważają, że ich płace są ściślej powiązane z wykształceniem (szczególnie w Kanadzie, Chorwacji i Finlandii). Natomiast płace mężczyzn są bardziej zależne od umiejętności (szczególnie w Czechach, Niemczech i Portugalii). Może to wynikać z faktu, że kobiety są skoncentrowane w niektórych sektorach, takich jak opieka zdrowotna i edukacja, w których formalne kwalifikacje są niezbędne do rozwoju kariery. Jednocześnie mężczyźni są bardziej skoncentrowani na rolach związanych z technologią, budownictwem i produkcją, w których umiejętności mogą być wysoko cenione. Sektory te mają również tendencję do płacenia wyższych wynagrodzeń na początek.

Ta dysproporcja płacowa może również wynikać z większych barier, z jakimi kobiety borykają się w kwestii uznania i nagradzania swoich umiejętności. Obejmuje to ukryte uprzedzenia, kultury pracy, które niedoceniają wkładu kobiet, oraz bariery strukturalne, które ograniczają dostęp kobiet do ról, w których umiejętności są bardziej bezpośrednio nagradzane. Aby rozwiązać ten problem, konieczne jest równe traktowanie umiejętności i edukacji, wspieranie zróżnicowanych ścieżek kariery dla kobiet, zwalczanie uprzedzeń i wdrażanie interwencji politycznych promujących równe wynagrodzenie i wspierających programy rozwoju umiejętności.

Umiejętności czytania i pisania spadły bardziej wśród mężczyzn niż kobiet, co zmniejszyło istniejące różnice między płciami

Zmiana średnich wyników biegłości od ostatniego badania według płci

Uwagi: Dorośli w wieku 16-65 lat; nie obejmuje dorosłych, którzy w cyklu badania 2 przeszli jedynie wywiad u drzwi z powodu bariery językowej, aby zmaksymalizować porównywalność między cyklami (OECD, 2024). Ciemniejsze kolory oznaczają różnice, które są statystycznie istotne na poziomie 5%. Różnice nie są korygowane. * Należy zachować ostrożność przy interpretacji wyników ze względu na wysoki odsetek respondentów o nietypowych wzorach odpowiedzi. Zobacz uwagę dotyczącą Polski w Przewodniku dla Czytelników OECD (2024).

Źródło: OECD (2012; 2015; 2018), bazy danych badania umiejętności osób dorosłych (PIAAC), <http://www.oecd.org/skills/piaac/publicdataandanalysis/> (dostęp: 23 września 2024 r.); OECD (2024), tabela A.3.4 (L) w załączniku A.

Czy wiesz, że...

... we wszystkich krajach 26%
pracowników uważa, że posiada kwalifikacje
przekraczające wymagania stawiane im na
stanowisku, podczas gdy 10% uważa, że
posiada kwalifikacje niewystarczające.

Efekt wyszktałcenia rodziców

sprawiedliwe systemy edukacyjne. Ale jak zapewnić, że każdy ma

Kluczowym celem decydentów w zakresie edukacji i umiejętności jest stworzenie bardziej sprawiedliwego, mają także same szanse na zdobycie wysokich kwalifikacji i umiejętności, niezależnie od poziomu wykształcenia, statusu społeczno-ekonomicznego i zasobów ich rodziców?

W 2023 r. dorośli z wysoko wykształconymi rodzicami uzyskali średnio o 50 punktów więcej w zakresie umiejętności czytania i pisania, o 49 punktów w zakresie umiejętności liczenia i o 42 punkty w zakresie adaptacyjnego rozwiązywania problemów. Jest to mniej więcej różnica jednego poziomu biegłości w skalach biegłości Ankiety. Jednak tylko około połowa luk w wynikach może być bezpośrednio przypisana poziomowi wykształcenia rodziców.

W niektórych krajach różnice były szczególnie duże. Na przykład w Niemczech i Szwajcarii różnice są szczególnie wyraźne, z lukami w wynikach umiejętności czytania i pisania wynoszącymi około 70 punktów. Natomiast w Szwecji, Słowacji i Hiszpanii różnica wynosi poniżej 35 punktów.

Dlaczego niektóre kraje widzą większe różnice niż inne? Przewaga rodzicielska przejawia się na różne sposoby, od dostępu do lepszych szkół i zajęć pozalekcyjnych po możliwość zapewnienia wsparcia i zasobów akademickich w domu. Dzieci z rodzin o bardziej korzystnej sytuacji społecznej często korzystają z korepetycji, zaawansowanych materiałów edukacyjnych i sprzyjającego środowiska edukacyjnego. Te korzyści mogą prowadzić do dysproporcji w wynikach akademickich i długoterminowych wynikach edukacyjnych, utrwalając cykle nierówności. Gdy młodzi dorośli wchodzi na rynek pracy, pochodzenie rodzinne może również pomóc, zapewniając im dostęp do lepszych sieci.

Od czasu ostatniego badania w połowie krajów i gospodarek dorośli z rodzicami o niskim wykształceniu odnotowali również większe spadki w zakresie umiejętności czytania i pisania, co poszerza lukę w umiejętnościach społeczno-ekonomicznych. Ta luka jest niepokojąca, ponieważ może ograniczać możliwości i utrwałać cykle niekorzystnej sytuacji. Decydenci polityczni w niektórych krajach będą chcieli przeanalizować, dlaczego dorośli z rodzicami o niskim wykształceniu wypadają szczególnie źle w porównaniach międzynarodowych.

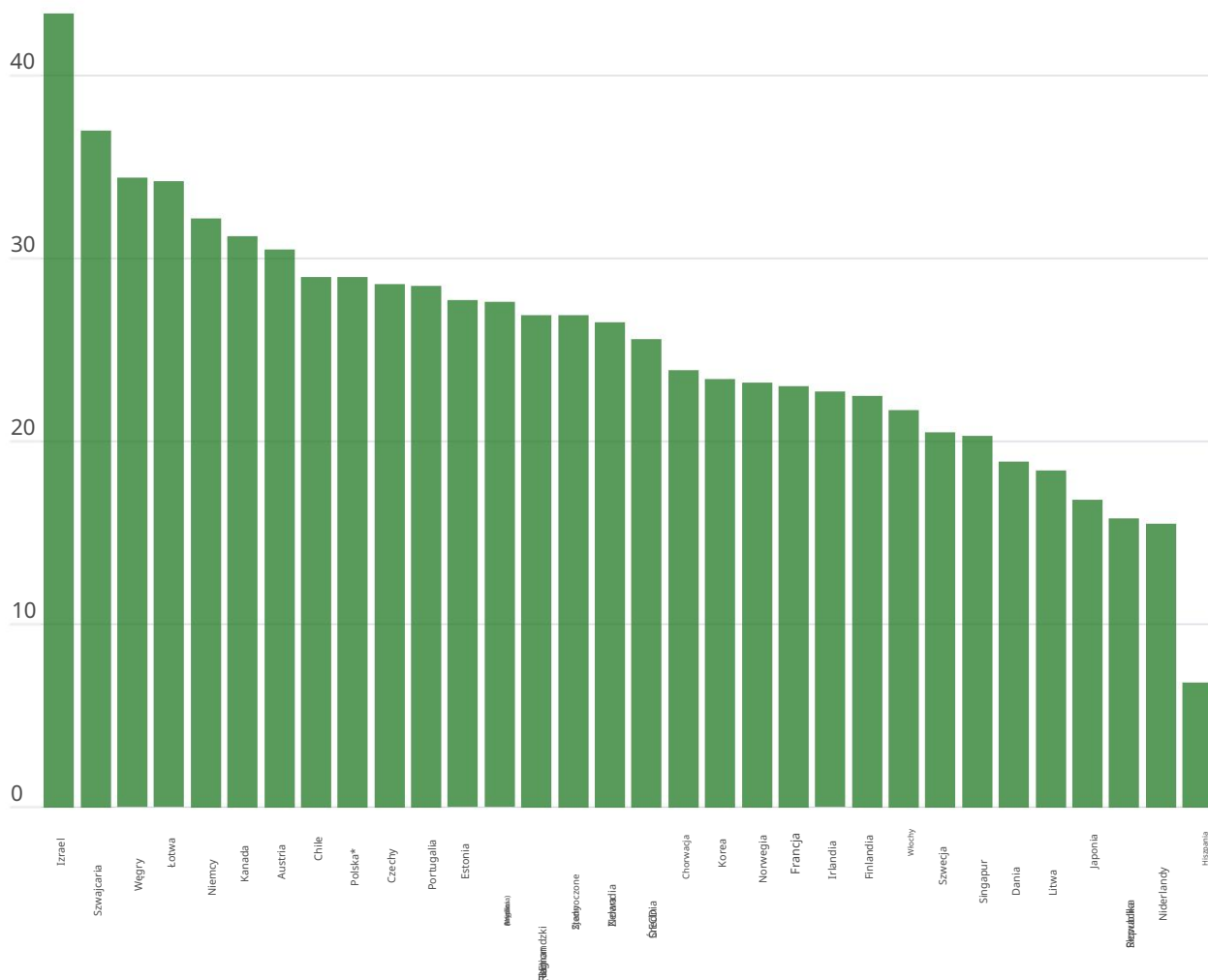
Co więcej, dane pokazują, że nierówności związane z umiejętnościami rozwijały się w różny sposób w różnych grupach wiekowych. Kanada, Norwegia i Szwecja odnotowały wzrosty luki społeczno-ekonomicznej w zakresie umiejętności czytania i pisania wśród osób w wieku 16-24 lat. Natomiast różnice społeczno-ekonomiczne wśród osób starszych pozostały stabilne lub, w przypadku Szwecji, zmniejszyły się. Jest to niezwykle niepokojące, szczególnie biorąc pod uwagę, że te systemy edukacyjne poczyniły ogromne wysiłki w celu poprawy równości, ale widzą odwrotne rezultaty pod względem wyników. Na Węgrzech i w Nowej Zelandii luka społeczno-ekonomiczna w zakresie umiejętności czytania i pisania wzrosła również w przypadku osób w wieku 16-24 i 25-44 lat. Utrudni to młodym dorosłym z upośledzonych środowisk dostęp do lepiej płatnych stanowisk i może mieć wpływ na spójność społeczną, ogólną produktywność i wzrost gospodarczy.

Co zatem można zrobić? Łagodzenie przewagi rodzicielskiej jest złożonym, ale niezbędnym zadaniem dla tworzenia sprawiedliwych i uczciwych systemów edukacyjnych. Pierwszym krokiem jest zapewnienie sprawiedliwego podziału zasobów. Szkoły w obszarach upośledzonych powinny otrzymywać odpowiednie fundusze i zasoby, w tym wysokiej jakości materiały dydaktyczne, nowoczesne obiekty i dostęp do technologii. Inwestowanie w programy edukacji wczesnoszkolnej — dostępne dla wszystkich dzieci, niezależnie od statusu społeczno-ekonomicznego — może pomóc wyrównać szanse przed rozpoczęciem formalnej edukacji. Ponadto niezbędne jest przyciąganie i zatrzymywanie wykwalifikowanych nauczycieli w szkołach obsługujących społeczności upośledzone. Umożliwienie rodzicom i społecznościom uczestnictwa w procesie edukacyjnym, opracowywanie programów nauczania włączających i promowanie praktyk nauczania odpowiadających potrzebom wszystkich uczniów to również kluczowe kroki w celu wyrównania szans. Strategie te mogą pomóc zapewnić, że wszyscy ludzie, niezależnie od ich pochodzenia, będą mieli szansę na osiągnięcie pełnego potencjału.

Dorośli, których rodzice mają wysoki poziom wykształcenia, mają lepsze umiejętności czytania i pisania niż ci, których rodzice mają niższy poziom wykształcenia

Skorygowane różnice w średnich wynikach między dorosłymi, których rodzice mają wysoki i niski poziom wykształcenia

Skorygowana różnica punktów

Uwagi: Dorośli w wieku 16-65 lat. Nie obejmuje dorosłych, którzy przeszli jedynie wywiad u drzwi z powodu bariery językowej, ponieważ nie zebrano informacji o wykształceniu rodziców w przypadku tych respondentów (OECD, 2024). Respondenci są klasyfikowani jako mający rodziców z wysokim wykształceniem, jeśli co najmniej jeden z rodziców uzyskał wykształcenie wyższe; jako mający rodziców ze średnim wykształceniem, jeśli co najmniej jeden z rodziców uzyskał wykształcenie średnie i żadne z rodziców nie uzyskało wykształcenia wyższego; i jako mający rodziców o niskim wykształceniu, jeśli żadne z rodziców nie uzyskało wykształcenia średniego. Nieskorygowane różnice to różnice między dwiema średnimi dla każdej kategorii kontrastu. Skorygowane różnice opierają się na modelu regresji, który uwzględnia różnice związane z płcią, wiekiem, wykształceniem, pochodzeniem imigranckim i językiem używanym w domu. Wszystkie różnice są statystycznie istotne na poziomie 5%. * Należy zachować ostrożność przy interpretowaniu wyników ze względu na wysoki odsetek respondentów o nietypowych wzorcach odpowiedzi. Zobacz Notatkę dla Polski w Przewodniku dla Czytelników OECD (2024).

Kraje i gospodarki zostały uszeregowane w kolejności malejącej na podstawie skorygowanej różnicy między dorosłymi rodzicami z wykształceniem wysokim i niskim.

Źródło: OECD (2024), tabela A.2.12 (L) w załączniku A.

Jak wykształcenie i umiejętności wpływają na skuteczność polityczną i zaufanie

...pomaganie ludziom w szerszym uczestnictwie w procesach demokratycznych i społeczeństwie. Rozwijanie umiejętności dorosłych nie polega tylko na wspieraniu kariery, ale także na pomaganiu im w wyrażaniu swoich opinii i wpływie na sprawy polityczne. Dane z badań pokazują, że osoby o wysokim poziomie umiejętności czytania, pisania i liczenia znacznie częściej czują, że potrafią zrozumieć sprawy polityczne i mieć na nie wpływ. Na przykład w Szwajcarii 66% wysoce kompetentnych dorosłych (poziom 4 i wyżej) w wieku 25-65 czuje, że jest w stanie wpływać na sprawy polityczne w porównaniu do zaledwie 33% dorosłych o niskiej kompetencji (poziom 1 i niżej). Podobne wyniki odnotowują Czechy, Finlandia, Japonia i Szwecja, gdzie 40% lub więcej wysoce kompetentnych dorosłych czuje się zaangażowanych politycznie.

Szwajcaria ma jednak zdecydowanie największy odsetek dorosłych, którzy czują, że mogą wpływać na sprawy polityczne w każdym kraju na świecie. Po namyśle ten wynik nie jest zaskakujący ze względu na częste referenda, które pozwalają obywatelom bezpośrednio wpływać na ustawodawstwo i politykę. W rzeczywistości Szwajcarzy mają więcej okazji do wyrażania swoich opinii przy urnach wyborczych niż ktokolwiek inny. Jednak nadal istnieją znaczne różnice między osobami o wysokim i niskim poziomie umiejętności w Szwajcarii. Pokazuje to, że nawet w krajach znanych ze swojej skuteczności obywatelskiej, różnice w poziomie umiejętności mogą prowadzić do nierównego udziału w polityce i władzy decyzyjnej.

Związek między umiejętnościami a skutecznością polityczną znacznie różni się między krajami. W niektórych miejscach tendencja jest wręcz odwrotna: osoby o wyższych kwalifikacjach czują się mniej zdolne do wpływania na procesy polityczne. W Portugalii, Polsce*, Izraelu, na Węgrzech, w Chorwacji i Hiszpanii dorośli o niższych kwalifikacjach czuli, że mają większą sprawczość polityczną niż dorośli o wysokich kwalifikacjach, choć nadal ich udział jest stosunkowo niski (19% lub mniej).

Chociaż dorośli o większych umiejętnościach czytania, pisania i liczenia często mają większą pewność, że są w stanie coś zmienić, w tych krajach wydaje się, że czują, że wywierają

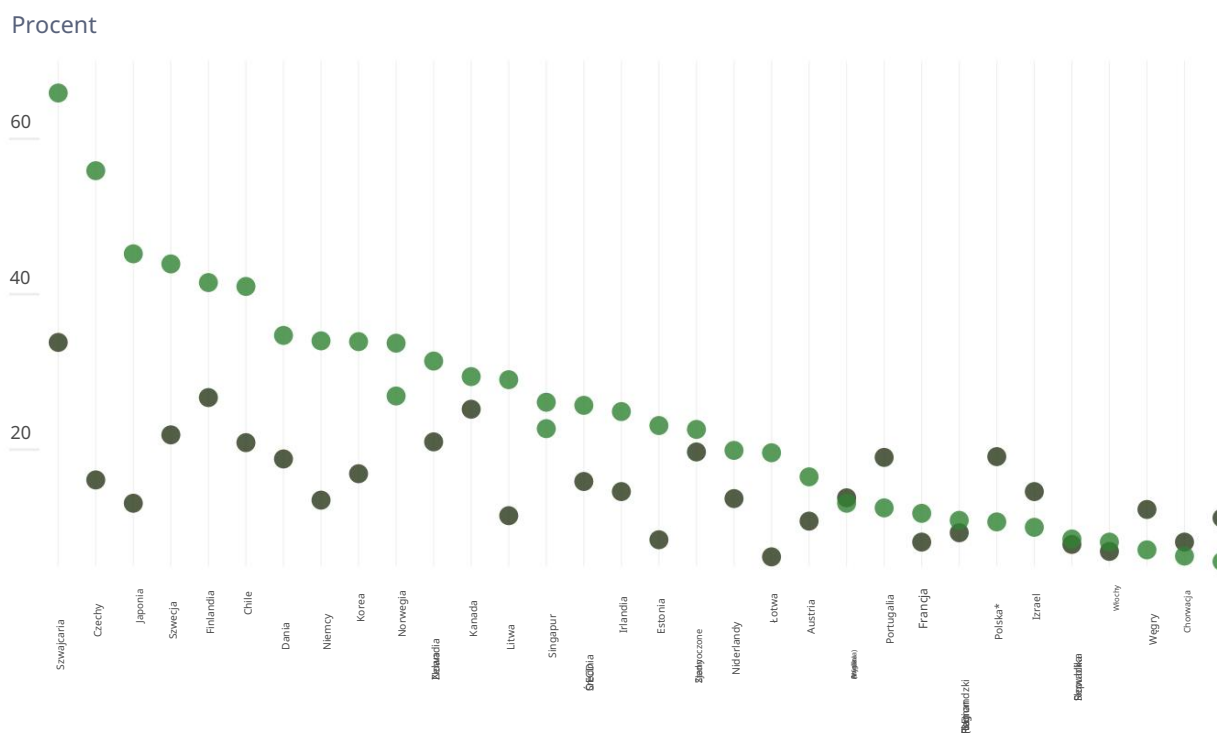
mniejsza kontrola nad sprawami politycznymi. Może to wynikać z wielu powodów, w tym rozczarowania systemem politycznym – przekonania, że uczestnictwo nie zrobi dużej różnicy z powodu postrzeganej nieefektywności, a nawet korupcji – oraz złożoności i polaryzacji współczesnej polityki, w której jednostki kwestionują, czy ich zaangażowanie może prowadzić do znaczących zmian. W tym sensie krajowe konteksty polityczne i instytucje wpływają nie tylko na stopień zaangażowania politycznego, ale także na to, jak różni się on między dorosłymi o niskich i wysokich kwalifikacjach.

W odpowiedzi na to decydenci muszą podjąć działania mające na celu umożliwienie ludziom o różnych poziomach umiejętności uczestniczenia w życiu obywatelskim. Połączenie faktu, że wiele dorosłych osób o niskich umiejętnościach czytania, pisania i liczenia czuje się niezdolnych do wpływania na decyzje polityczne i nie posiada umiejętności poruszania się w skomplikowanym środowisku informacji cyfrowych, powinno budzić obawy współczesnych demokracji.

Odsetek dorosłych deklarujących wysoką skuteczność polityczną

Według poziomu znajomości matematyki

Poziom ● Poziom 1 i niższy Poziom ● wyższy

Uwaga: Dorośli w wieku 16-65 lat. Nie obejmuje dorosłych, u których przeprowadzono jedynie wywiad u drzwi z powodu bariery językowej (patrz Ramka 1.1 w rozdziale 1 i Ramka 4.1 w OECD (2024)). Na rysunku przedstawiono niekorygowany odsetek respondentów zgłaszających pozytywny wynik (definicję patrz Ramka 4.2 w OECD (2024)). *Należy zachować ostrożność przy interpretacji wyników ze względu na wysoki odsetek respondentów o nietypowych wzorcach odpowiedzi. Zobacz Notatkę dla Polski w Przewodniku dla czytelników w OECD (2024).

Kraje i gospodarki zostały uszeregowane w kolejności malejącej według odsetka respondentów na poziomie 4 i wyższym, którzy zgłosili pozytywne wyniki.

Źródło: OECD (2024), tabela A.4.10 (N) w załączniku A.

Wykwalifikowani dorośli twierdzą, że są zdrowsi i szczęśliwsi

W dzisiejszym szybko zmieniającym się świecie korzyści płynące z nauki nowych umiejętności wykraczają daleko poza po prostu rozwijanie kariery. Dane z badań sugerują, że wyższe umiejętności liczenia są powiązane z lepszym zdrowiem i lepszą jakością życia w ogóle.

Średnio w krajach OECD osoby o wysokich umiejętnościach liczenia są o 11 punktów procentowych bardziej skłonne do zgłaszania bardzo dobrego lub doskonałego zdrowia niż osoby o niskich umiejętnościach liczenia. Średnio 41% osób zgłosiło, że ma „bardzo dobre” lub „doskonałe” zdrowie, ale niektóre kraje odnotowały znacznie bardziej pozytywne wyniki.

Dorośli w Izraelu najczęściej zgłaszali pozytywny stan zdrowia (67%), następnie Irlandia (58%) i Chorwacja (55%). Natomiast dorośli w Korei (16%), na Łotwie (18%), w Chile (21%) i Japonii (23%) najrzadziej zgłaszali pozytywny stan zdrowia.

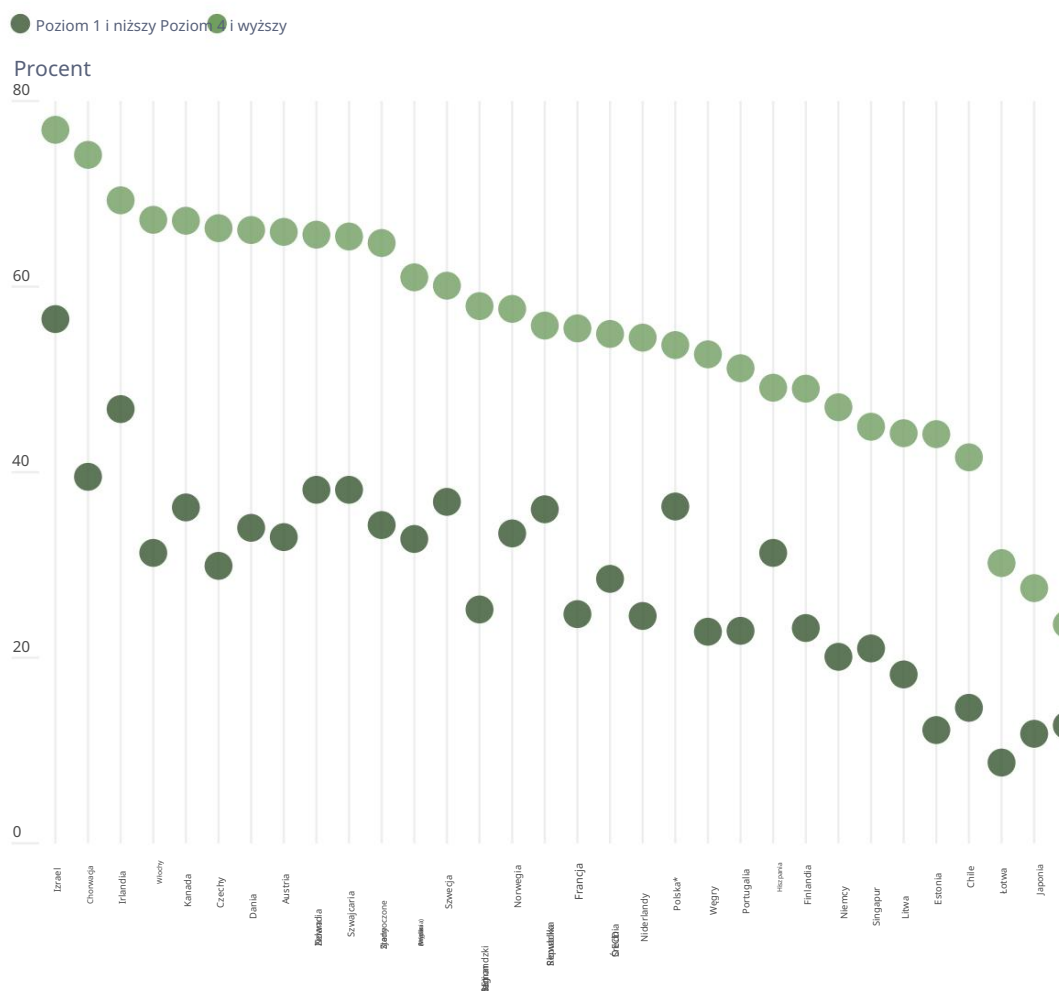
Średnio w krajach OECD osoby o wysokich umiejętnościach liczenia są o około 10 punktów procentowych bardziej skłonne do zgłaszania wysokiego poziomu zadowolenia z życia. W niektórych krajach związek ten jest szczególnie silny. Na przykład w Chorwacji osoby o wysokich umiejętnościach liczenia są o 24 punkty procentowe bardziej skłonne do zgłaszania wysokiego poziomu zadowolenia z życia, co jest statystycznie istotnym szacowanym efektem, który jest większy niż w jakimkolwiek innym kraju.

Dane te są zgłaszane przez samych użytkowników – określają, jak ludzie postrzegają zadowolenie z życia i zdrowie – ale nadal są ważne. Co może stać za pozytywnym związkiem między umiejętnościami a zdrowiem? Pierwszym czynnikiem są pieniądze. Osoby z umiejętnościami matematycznymi mają tendencję do zarabiania wyższych pensji, ponieważ często mają dostęp do lepszych możliwości zatrudnienia. Może to prowadzić do wyższych dochodów i zadowolenia z pracy, które są kluczowymi składnikami ogólnej satysfakcji z życia. Poprzez ciągłe uczenie się dorośli utrzymują również swój mózg w aktywności, co może pomóc zapobiec pogorszeniu funkcji poznawczych. Zmniejsza stres i niepokój, zapewniając produktywny ujęcie dla energii i skupienia.

Opanowanie nowych umiejętności podnosi również poczucie własnej wartości. Kiedy dorośli czują się kompetentni i zdolni, chętniej podejmują nowe wyzwania, zapewniając poczucie spełnienia. Umiejętności mogą zachęcać do bardziej aktywnego stylu życia. Aktywności i hobby mogą prowadzić do poprawy zdrowia fizycznego i dobrego samopoczucia. Nauka nowych umiejętności często wiąże się z interakcją społeczną, czy to poprzez zajęcia, warsztaty, czy zajęcia grupowe, które pomagają tworzyć więzi społeczne - kluczowe dla zdrowia psychicznego i emocjonalnego, redukując uczucie samotności i izolacji.

Tak więc umiejętności liczenia mogą mieć pewien wpływ zarówno na zadowolenie z życia, jak i zdrowie, ale istnieją wyraźne duże rozbieżności między krajami, co nie jest dobrą rzeczą. Znacznie lepiej byłoby, gdyby wysoki odsetek dorosłych zgłaszał pozytywne wyniki, niezależnie od umiejętności lub wykształcenia. W rzeczywistości duże luki w wynikach zdrowotnych dla dorosłych o różnym poziomie umiejętności powinny skłonić decydentów do przeglądu struktur, które prowadzą do tych nierównych wyników.

Dorośli o wysokich umiejętnościach w zakresie liczenia częściej deklarują bardzo dobry lub doskonały stan zdrowia

Uwaga: Osoby badane oceniają swój stan zdrowia jako „bardzo dobry” lub „doskonały” w 5-stopniowej skali Likerta (doskonały, bardzo dobry, dobry, dostateczny lub zły).

Kraje i gospodarki zostały uszeregowane według malejącego odsetka respondentów deklarujących bardzo dobry lub doskonały stan zdrowia.

Źródło: OECD (2024), tabela A.4.9 (N) w załączniku A.

Część techniczna

Survey of Adult Skills to międzynarodowe komputerowe badanie gospodarstw domowych osób dorosłych w wieku 16-65 lat. Pierwszy cykl badania przeprowadzono w trzech rundach w latach 2011-2017, a drugie badanie przeprowadzono w latach 2022/23.

W obu badaniach wzięło udział dwadzieścia siedem krajów i gospodarek. Dwadzieścia jeden z nich uczestniczyło w rundzie 1 pierwszego badania w latach 2011/12. Pięć (Chile, Singapur, Izrael, Nowa Zelandia i Litwa) uczestniczyło w rundzie 2 pierwszego badania w latach 2014/15. Węgry uczestniczyły w rundzie 3 pierwszego badania w 2017 r. W rezultacie czas, jaki upłynął między badaniami, nie jest taki sam dla wszystkich krajów.

Odpowiedź na pytanie na stronie 8: Należy wybrać tylko zakres i ilość.

Odniesienia

OECD (2012), baza danych badania umiejętności osób dorosłych (PIAAC), <http://www.oecd.org/skills/piaac/publicdataandanalysis/> (dostęp: 23 sierpnia 2024 r.).

OECD (2015), baza danych badania umiejętności osób dorosłych (PIAAC), <http://www.oecd.org/skills/piaac/publicdataandanalysis/> (dostęp: 23 sierpnia 2024 r.).

OECD (2018), baza danych badania umiejętności osób dorosłych (PIAAC), <http://www.oecd.org/skills/piaac/publicdataandanalysis/> (dostęp: 23 sierpnia 2024 r.).

OECD (2024), Czy dorośli mają umiejętności, których potrzebują, aby odnieść sukces w zmieniającym się świecie?: Badanie umiejętności osób dorosłych 2023, OECD Skills Studies, OECD Publishing, Paryż, <https://doi.org/10.1787/b263dc5d-en>.

PRZECZYTAJ RAPORT

OECD (2024), Czy dorośli mają umiejętności
Czy muszą rozwijać się w zmieniającym się świecie?:
Badanie umiejętności osób dorosłych 2023,
Studia umiejętności OECD, OECD Publishing, Paryż

<https://doi.org/10.1787/b263dc5d-en>

Niniejsza praca jest publikowana pod odpowiedzialnością Sekretarza Generalnego OECD. Wyrażone opinie i argumenty użyte w niniejszym dokumencie niekoniecznie odzwierciedlają oficjalne poglądy państw członkowskich OECD.

Niniejszy dokument, jak również wszelkie dane i mapy w nim zawarte, nie naruszają statusu ani suwerenności nad żadnym terytorium, wytyczenia granic międzynarodowych ani nazwy żadnego terytorium, miasta lub obszaru.

Dane statystyczne dla Izraela są dostarczane przez i na odpowiedzialność odpowiednich władz izraelskich. Wykorzystanie takich danych przez OECD nie narusza statusu Wzgórz Golan, Wschodniej Jerozolimy i izraelskich osiedli na Zachodnim Brzegu na mocy prawa międzynarodowego.

Zdjęcie na okładce © PeopleImages.com - Yuri A / Shutterstock

Broszura ta powstała przy wsparciu Duncana Crawforda, Sashy Ramirez-Hughes i zespołu PIAAC

Sprostowania do publikacji można znaleźć w Internecie pod adresem: www.oecd.org/about/publishing/corrigenda.htm.

© OECD 2024

Uwaga dotycząca wyników Polski w Badaniu Kompetencji Osób Dorosłych 2023

W Polsce wystąpiły problemy z jakością danych u dużej części respondentów. Pomimo wysiłków zmierzających do zminimalizowania (negatywnego) wpływu anomalii danych, wyniki należy interpretować z większą ostrożnością niż w przypadku innych uczestników. Więcej informacji można znaleźć w Reader's Guide w OECD (2024), Czy dorośli mają umiejętności, których potrzebują, aby prosperować w zmieniającym się świecie?: Badanie umiejętności dorosłych 2023.

Uznanie autorstwa 4.0 Międzynarodowe (CC BY 4.0)

Ta praca jest udostępniana na licencji Creative Commons Attribution 4.0 International. Korzystając z tej pracy, akceptujesz warunki tej licencji (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

Uznanie autorstwa – należy podać źródło dzieła.

Tłumaczenia – należy podać źródło oryginalnej pracy, wskazać zmiany w stosunku do oryginału i dodać następujący tekst: W przypadku jakichkolwiek rozbieżności między źródłem oryginalnym a tłumaczeniem, za ważny należy uznać wyłącznie tekst źródła oryginalnego.

Adaptacje – należy zacytować oryginalną pracę i dodać następujący tekst: Jest to adaptacja oryginalnej pracy OECD. Opinie wyrażone i argumenty użyte w tej adaptacji nie powinny być przedstawiane jako oficjalne poglądy OECD lub jej państw członkowskich.

Materiały stron trzecich – licencja nie dotyczy materiałów stron trzecich w pracy. W przypadku korzystania z takich materiałów, jesteś odpowiedzialny za uzyskanie pozwolenia od strony trzeciej i za wszelkie roszczenia o naruszenie.

Nie wolno używać logo OECD, identyfikacji wizualnej ani obrazu na okładce bez wyraźnej zgody ani sugerować, że OECD popiera sposób wykorzystania tych prac.

Wszelkie spory wynikające z niniejszej licencji będą rozstrzygane w drodze arbitrażu zgodnie z Regulaminem Arbitrażowym Stałego Sądu Arbitrażowego (PCA) z 2012 r. Siedzibą arbitrażu będzie Paryż (Francja). Liczba arbitrów będzie wynosić jeden.

Aby uzyskać więcej informacji, skontaktuj się z

Andreas Schleicher (Andreas.Schleicher@oecd.org)

Stefano Scarpetta (Stefano.Scarpetta@oecd.org)

Odwiedzać

<https://oe.cd/PIAACReport>

Skontaktuj się z nami

edu.contact@oecd.org / elsskills@oecd.org

Obserwuj nas

 @OECEduSkills / @OECD_Social

[@oecd_education_skills](#)

OECD Edukacja i umiejętności

 Podcast OECD TopClass

 Edukacja i umiejętności OECD / Społeczne OECD